

МИ ВСІ ТУТ НАЛЕЖИМО

СТВОРЮЄМО РІЗНОМАНІТНІ ТА
БЕЗПЕЧНІ МІСЬКІ ПРОСТОРИ

Інструментарій для методів оцінки потреб громади та найкращі
практики

BURSA
İL MİLLÎ EĞİTİM
MÜDÜRLÜĞÜ

Співфінансується
Європейський Союз

**BURSA
İL MİLLİ EĞİTİM
MÜDÜRLÜĞÜ**

**Ajuntament
de Mislata**

**Співфінансується
Європейський Союз**

ПРОЕКТ

Ця публікація розроблена в рамках довгострокового проекту Erasmus KA2 у сфері освіти дорослих під назвою «Ми всі тут належимо: створення різноманітних і безпечних міських просторів». Проект був присвячений переосмисленню міського розвитку в соціальному контексті та дослідженню того, як міські простори можуть бути більш доступними, інклюзивними та безпечними для всіх мешканців, особливо тих, хто перебуває під загрозою ізоляції через різні фактори, з великим акцентом на мігрантів, як міжнародних (з різних країн), так і внутрішніх (з різних регіонів). Ми зосередилися на тому, як дослідити потреби громади, як оцінити, чого насправді хочуть і очікують наші бенефіціари (мешканці міст), і як відповідно розробляти наші проекти.

Щоб досягти цього, ми встановили партнерство між двома неурядовими організаціями - Fundacja Autokreacja (Польща) та Educatio (Україна) та двома муніципалітетами - Міслата (Іспанія) та Бурса (Туреччина). Співпраця між представниками неурядового сектору та місцевої влади дозволила нам підійти до теми з різних точок зору та розробити інноваційні, практичні рішення, які можна використовувати на міжгалузевому рівні, щоб ми могли досягти кращих результатів та спільно сприяти розвитку більш інклюзивних міських просторів по всій Європі.

Під час проекту ми розробили два основні результати - цей Інструментарій для оцінки потреб громади та онлайн-курс для практикуючих викладачів дорослих на тему міської інклюзії, який можна знайти тут [лінк]. Обидва результати були ретельно протестовані з учнями в місцевих громадах, тому вони є результатом нашого досвіду безпосередньої роботи з бенефіціарами з міграційним походженням.

ІНСТРУМЕНТАРІЙ

Ця публікація містить методи оцінки потреб креативної громади, які були винайдені, випробувані в місцевих громадах та оформлені у вигляді практичного посібника. Наш інструментарій поділено на розділи – кожен з них присвячений певному методу, який дозволяє неурядовим організаціям та муніципалітетам досліджувати та виявляти потреби місцевих громад і використовувати результати цього дослідження для розробки більш ефективних міських проектів, які спеціально спрямовані на дорослих жителів, яким загрожує відчуження, особливо через їхнє міграційне минуле. Ми включили покрокові інструкції та практичні інструкції, які дозволять нашим учням застосовувати ті самі методи у своїх місцевих громадах. Інструментарій призначений для використання всіма, хто працює з дорослими в міських просторах – якщо ви педагог із неурядової організації, ви працюєте в місцевому муніципалітеті, університеті, бібліотеці чи будь-якому іншому місці, де ви розробляєте проекти для дорослих/місцевих спільнот, ця публікація для вас! Це допоможе вам зрозуміти, що таке оцінювання потреб громади та як використовувати більш інноваційні методи для більш ефективної підтримки ваших учнів.

Окрім практичних методів оцінки потреб громади, ми також представляємо колекцію кращих практик – міські проекти з Європи, які сприяють розбудові більш інклюзивних, відкритих та безпечних міських громад.

ВСТУП: НАВІЩО ГОВОРИТИ ПРО ОЦІНКУ ПОТРЕБ ГРОМАДИ

Зростаюча урбанізація в поєднанні з безпрецедентними темпами міграції створює багато проблем як для людей, які живуть у містах, так і для співробітників неурядових організацій і муніципалітетів, які працюють з ними. Оскільки міста ростуть (іноді нестримно), стає все більше людей, які стикаються з ризиком ізоляції та страждають від відсутності доступу до освіти, культури та можливостей роботи.

Ці проблеми, особливо помітні серед мігрантів, призводять до послаблення соціальних зв'язків і розвитку ворожнечі між членами тих самих місцевих міських громад. Педагоги, які працюють у такому середовищі, активізують свої зусилля для вирішення цих проблем. Однак у багатьох випадках їхній підхід полягає в тому, щоб запропонувати готові рішення та діяти як експерти, а не слухати членів спільноти та надавати їм свободу як виражати свої потреби, так і знаходити власні шляхи їх вирішення.

Щоб вирішити цю проблему, ми зібрали досвідчених учасників (як неурядові організації, так і місцеві муніципалітети), які створили консорціум, щоб знайти нові рішення нагальних проблем, пов'язаних із розвитком міста та соціальною ізоляцією. У результаті ми розробили нові методи оцінки потреб спільноти, які ви можете знайти в цьому інструментарії.

Наш проект мав на меті переосмислити концепцію розширення прав і можливостей, яка використовується в контексті знедолених міських спільнот, і надати як професіоналам, які працюють з дорослими, так і самим учням, вказівки та інструменти для створення творчих більш інклюзивних міських просторів шляхом розробки та впровадження заходів, які базуються на реальних потребах мешканців.

РОЗДІЛ

ФОТОЗЙОМКА З АКТИВНОЮ УЧАСТЮ – ПОДОРОЖ ГЕРОЯ

ПРО ЩО ЦЕЙ МЕТОД?

Перший метод, який ми хочемо представити, заснований на фотозйомці з активною участю – ми використовуємо створення фотографій, щоб дати людям можливість досліджувати свої міста у творчий спосіб, документуючи те, що їм подобається, що не подобається, і що вони хотіли б у ньому змінити. Ми поєднуємо фотографію з теорією подорожі героя – таким чином кожен учасник може відправитися в індивідуальну творчу пригоду.

У результаті учасники дуже глибоко міркують про своє місто та пропонують список ідей для змін. У цьому сенсі, якщо ви проведете оцінку потреб на основі цього методу, ви отримаєте багато структурованих ідей від учасників, які ви зможете використовувати для впровадження нових проектів.

ВИКОРИСТОВУЙТЕ ЦЕЙ МЕТОД ЯКЩО ВИ

- працюєте з мігрантами, які щойно приїхали у ваше місто – це допомагає їм пізнати оточення та відчутти з ним більше зв'язку
- хотіли б мати відчутні результати, які легко презентувати – під час семінару учасники роблять багато фотографій, які можна буде виставити на громадському заході

ТЕХНІЧНІ ДЕТАЛІ:

КІЛЬКІСТЬ УЧАСНИКІВ:

- до 15 в одній групі (кількість груп необмежена)

ТРИВАЛІСТЬ:

- 1 тиждень загалом

ВКЛЮЧЕНІ АКТИВНОСТІ:

- вступна зустріч для пояснення методу та надання інструкцій учасникам (півдня)
- фотозйомка – індивідуальна робота учасників (6 днів)
- підсумкова зустріч – обговорення результатів, презентація фотографій, можна провести як громадський захід (1 день)

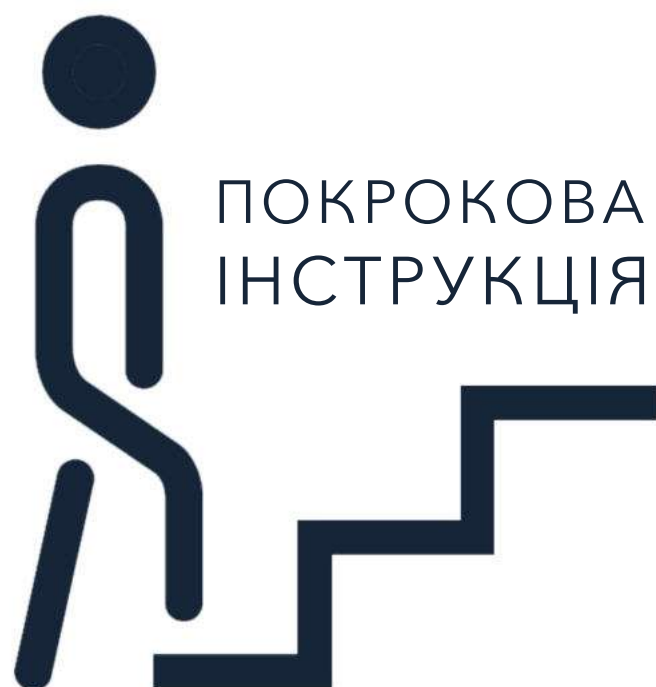
МАТЕРІАЛИ:

- фотокамера/смартфон для кожного учасника
- проектор (якщо ви хочете показати зображення в цифровому вигляді) або принтер якщо ви хочете влаштувати виставку
- плакат з подорожжю героя (роздрукований або намальований)

СЕРЕДОВИЩЕ:

- як вступну зустріч, так і підсумкову виставку можна проводити у звичайній тренінговій кімнаті, але за сприятливих погодних умов можна також організувати її в парку чи десь на вулиці, що допомагає учасникам відчувати себе ближче до свого міста

ПОКРОКОВА
ІНСТРУКЦІЯ

Фаза 1: ВСТУПНА ЗУСТРІЧ

1 ЗНАЙОМСТВО (20 ХВИЛИН)

- a. Представте команду, свою організацію, укажіть цілі та розклад семінару
- b. Дозвольте учасникам представитися – попросіть кожного назвати своє ім'я, звідки вони, чим займаються тощо. Гарна ідея – запитати їх щось особисте, але не нав'язливе – ви можете, наприклад, попросити кожного розповісти історію, що стоїть за їхнім іменем (хто їм його дав, що воно означає на їхній рідній мові і так далі)

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Коли ви працюєте з вразливими людьми, пам'ятайте, що інколи для них навіть з'явитися на такий воркшоп є величезним кроком, і дехто дійсно може відчувати себе невпевнено та незахищено. Представлення себе та надання їм точного огляду того, що відбуватиметься під час воркшопу, може допомогти зменшити їхнє хвилювання. Важливо також дозволити їм висловитися, щоб із самого початку вони відчули, що те, що вони говорять, є важливим і що ви дійсно хочете їх вислухати.

2 СТВОРЕННЯ БЕЗПЕЧНОГО ПРОСТОРУ (20 ХВИЛИН)

Розділіть учасників на невеликі групи та попросіть їх подумати, як відповісти на наступне запитання:

- Що ми всі можемо зробити, щоб працювати разом у приємній, мирній та шанобливій атмосфері?

Коли вони будуть готові, попросіть кожен групу представити свої відповіді та обговоріть їх.

Зберіть рекомендації, з якими всі погодилися, запишіть їх на фліпчарті та попросіть кожного учасника підписати умови.

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Оскільки ви працюєте з людьми, яким загрожує виключення, вашим головним пріоритетом завжди має бути те, щоб вони почувалися в безпеці. Якщо вони є тими, хто створює керівні принципи, вони відчують себе почутими, але також вони, швидше за все, будуть слідувати їм, оскільки вони погодилися та підписалися на створеному документі.

На цьому етапі воркшопу дуже важливо, як ви сформулюєте запитання, на яке вони повинні відповісти в групах. Ми наполегливо рекомендуємо уникати слова «правила», оскільки воно часто асоціюється з обмеженнями. У нашій роботі ми використовуємо «керівні принципи», але дивимось, що найкраще працює у вашому середовищі/вашій мові.

Обов'язково розмістіть фліпчарт у місці, де його можуть бачити всі, і не забудьте принести його на наступну зустріч семінару (підведення підсумків)

3 «РОЗТОПЛЕННЯ КРИГИ» (АЙСБРЕЙКЕРИ) (30 ХВИЛИН)

a. Пограйте в гру на свій вибір, щоб учасники запам'ятали імена один одного

b. Історія мого останнього фото

Попросіть кожного учасника відкрити останню фотографію, яку вони зробили на свій телефон. Поясніть їм, що не має значення, якщо зображення здається «нудним».

Розділіть їх на пари і попросіть обговорити один з одним фотографії, відповівши на наступні запитання

- Чому ви зробили це фото?
- Які емоції ви відчували?
- Що сталося перед тим як ви зробили фото? Що сталося після?
- Яким було середовище? (Згадайте погоду, освітлення, запахи тощо)
- Що це фото означає для вас?

Проведіть коротке обговорення з усією групою. Приклади запитань:

- Як фотографії можуть допомогти нам виразити себе?
- Як знаходити історії в повсякденному житті?
- Як слухання розповідей інших і перегляд їхніх фотографій може допомогти нам налагодити зв'язок один з одним?

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Деякі невеликі вправи для «розтоплення криги» чудово допомагають учасникам почуватися більш розслабленими. Незважаючи на те, що ви працюєте з дорослими, варто включити в заняття трохи «розваги».

Під час початкового створення команди спробуйте використовувати вправи, засновані на розповідях і фотографіях, як-от історія останнього запропонованого нами фото. Це може допомогти їм налаштуватися на рефлексію, а також зрозуміти, що навіть повсякденні чи «нудні» фотографії також можуть розповісти історію. Це важливо, тому що багато людей, які приходять на фотомайстерні, вважають, що вони недостатньо креативні, тому з самого початку підкресліть, що справа не в якості фотографій, а в можливості виразити себе візуально.

4 ІНСТРУКЦІЯ ДО ПРОВЕДЕННЯ ПОЛЬОВИХ РОБІТ (30 MIN)

- a. Скажіть учасникам, що протягом наступних 6 днів вони працюватимуть індивідуально (або в невеликих групах, якщо їм так зручніше), щоб створити візуальну демонстрацію (фото та/або короткі відео) того, як вони ставляться до свого міста
- b. Підкресліть, що це частина оцінки потреб громади, так що їх роздуми щодо міста використовувалися для реалізації нових проектів, спрямованих на покращення життя в громаді.
- c. Переконайтеся, що чітко пояснюєте, що голос і думки ваших учасників дійсно важливі, і що вони можуть сприяти позитивним змінам у своєму місті
- d. Дайте їм інструкції щодо створення фотографій. Ось приклад того, як ви можете це сформулювати:

Ви вирушите на прогулянку – індивідуально чи групою (як вам зручніше) – містом, відповідаючи на перелік запитань, які ви отримаєте. Ваше завдання – спробувати візуально відповісти на кожне запитання – це означає, що на кожне запитання потрібно зробити фото (або коротке відео!). Спробуйте відобразити свої емоції, почуття, думки. Дайте відповіді на запитання одне за одним, намагаючись створити візуал, який найбільш точно відображає ваші почуття.

Ви можете зробити селфі на тлі якоїсь локації, сфотографувати саме місце, створити колаж або навіть зняти коротке відео. Ви самі вирішуєте, який формат фотографій вибрати, але постарайтеся пов'язати свої почуття та ідеї з точним місцем. Це може бути як фактичне втілення відповіді (наприклад, якщо ви хочете покращити систему дорожнього руху, ви можете сфотографувати автобус), так і метафоричне (наприклад, якщо ви хочете показати свою самотність, ви можете сфотографувати занедбану будівлю)

Ось приклад запитань для учасників (пам'ятайте, що ви завжди можете змінити їх відповідно до свого місцевого контексту та потреб ваших учасників):

- Чому я тут, у цьому місті, у цьому місці, з цими людьми? Як я сюди потрапив?
- Наскільки складним/важким було рішення розпочати «подорож» до цього міста? Які були перешкоди? Чому я нарешті прийняв рішення?
- Чи є у мене якісь страхи, тривоги, занепокоєння, пов'язані з цим містом, культурними та соціальними просторами? Коли з'явилося це відчуття? З чим воно пов'язане?
- Коли почалося моє знайомство з цим містом? Що я очікую від цієї «подорожі»? Чи є у мене мета (або цілі)? Яка?

- Чи готовий я долати перешкоди на шляху до своєї мети?
Скільки зусиль я готовий докласти?
- Чи є поруч зі мною люди, які готові мене підтримати, допомогти?
Чи є в цьому місті місце, де я відчуваю себе безпечно, спокійно, впевнено, розслаблено? Хто ці люди, що це за місце?
- Які знання та навички (чи, можливо, це більше про емоції, почуття, враження) я хочу отримати під час своєї «подорожі» до цього міста?
А може, я хочу чогось позбутися і рухатися далі?
- Що в цьому місті, у цих культурних і соціальних просторах є моїм найбільшим викликом? Що для мене найскладніше?
- Чого мені не вистачає в цьому місті, щоб почуватися безпечно, спокійно, впевнено, розслаблено?
- Що в кінці цієї пригоди? Що станеться, коли я подолаю всі перешкоди в цьому місті, у цих нових культурних і соціальних просторах?
Якою людиною я стану?

e. Переконайтеся, що всі зрозуміли завдання – для цього ви можете самостійно сфотографувати відповідь на одне-два запитання та показати їх як приклад.

f. Поясніть їм, як надіслати вам зображення (ви можете надати їм свою електронну адресу або створити спільну групу у WhatsApp)

g. Скажіть учасникам, коли саме і де ви плануєте провести підсумкову зустріч.

h. Якщо ви плануєте запросити членів спільноти на підсумкову зустріч і хочете влаштувати виставку з друкованими фотографіями, обов'язково встановіть кінцевий термін: останній час до якого учасники мають надіслати вам свої роботи, щоб у вас було достатньо часу підготувати виставку

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Коли ви даєте учасникам чіткі інструкції, вони почувуються безпечніше. Це особливо важливо, оскільки над зйомкою вони працюватимуть самі. Якщо вони не розуміють завдання, то, швидше за все, здадуться і не з'являться на підсумкову зустріч.

Вважайте, що список запитань, який ми надаємо, є лише прикладом: завдання, яке ви даєте учасникам, має бути адаптовано до місцевого контексту, громади, у якій ви живете (це маленьке чи велике місто? Можливо, вам слід попросити їх робити фотографії тільки в певному районі).

Фаза 2: ПОЛЬОВА РОБОТА: ПРОЦЕС ФОТОГРАФІЇ – індивідуальна робота учасників

Це вирішальний час, оскільки зараз створюється весь матеріал для оцінки потреб. Ваше завдання – спробувати дистанційно підтримати учасників і допомогти їм зберегти мотивацію. Щоб зробити це, ви можете спробувати наступне:

- Влаштуйте зустріч у Zoom під час індивідуальної роботи учасників. Ідея полягає в тому, що ви доступні, якщо у них виникнуть запитання або вони хочуть поділитися з вами чимось. Оскільки не всім учасникам це знадобиться (деякі воліють працювати поодиноці), радимо не робити це обов'язковим. Якщо ви вирішите провести такий вид відкритих онлайн-консультацій, обов'язково повідомте учасників під час вступної зустрічі, назвавши їм конкретну дату та час.
- Визначте, як учасники мають зв'язатися з вами, якщо у них виникнуть труднощі (через електронну пошту, WhatsApp тощо). Повідомте їм, як з вами зв'язатися, під час вступної зустрічі.
- Підготуйте певні мотиваційні матеріали, які ви зможете надіслати учасникам протягом тижня – це можуть бути приклади зображень, посилання на навчальні посібники тощо. Ви також можете просто зв'язатися з ними та надіслати їм повідомлення про те, що ви сподіваєтеся, що їх робота проходить добре. Пам'ятайте, що важливо не перестаратися. Добре підтримувати зв'язок, але якщо ви спілкуєтеся з ними занадто часто, вони можуть відчувати тиск.

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Ця фаза здебільшого зосереджена на індивідуальній роботі учасників, але дуже важливо, щоб ви все ще підтримували їх віддалено, щоб вони залишалися мотивованими та відчували, що вони не самотні, якщо завдання інколи для них складне.

Фаза 3: ПІДСУМКОВА ЗУСТРІЧ

Є ДВА ВАРІАНТИ ПІДСУМКОВОЇ ЗУСТРІЧІ:

1. Зустріч лише з учасниками
2. Відкритий громадський захід, під час якого учасники демонструють свої роботи

Якщо ви вирішите провести громадський захід, запросіть учасників прийти трохи раніше, щоб ви змогли прорефлексувати з ними.

Нижче ви можете знайти покрокові інструкції для обох варіантів. Якщо у вас зустріч лише з учасниками, дотримуйтеся пунктів з 1 по 4, якщо у вас громадський захід, дотримуйтеся пунктів з 1 по 5.

1. ПОВТОРНЕ ВСТАНОВЛЕННЯ ЗВ'ЯЗКУ (30 ХВИЛИН)

- a. Попросіть учасників сформулювати коло і кожному сказати наступне:
 - Їх ім'я (щоб переконатися, що вони пам'ятають одне одного)
 - Колір, який символізує те, як вони почуваються сьогодні (щоб побачити, які загальні почуття в групі)
- b. Пограйте в один або два енерджайзери та/або ігри на запам'ятовування імен
- c. Принесіть плакат із вказівками, які були зроблені під час першої зустрічі, і прочитайте його вголос як нагадування

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

На цій зустрічі очікується, що учасники покажуть свої фото/відео та поговорять про свої роздуми – це може бути досить особистим, тому дуже важливо почати з чогось веселого та легкого, щоб вони відчули більше зв'язку один з одним. Це допоможе їм ділитися в безпечній, шанобливій атмосфері.

2. ПОПРОСИТЬ УЧАСНИКІВ ПРЕДСТАВИТИ СВОЇ ФОТОГРАФІЇ (1-2 години – в залежності від кількості учасників)

Якщо ви не роздрукували їх для виставки, переконайтеся, що у вас є проектор для демонстрації фотографій – важливо, щоб усі їх добре бачили

Під час презентації ви можете або йти учасник за учасником, або питання за питанням. Ми рекомендуємо другий варіант, оскільки він покаже схожість/відмінність у сприйнятті міста.

Переконайтеся, що учасники мають однаковий час для презентації кожної фотографії

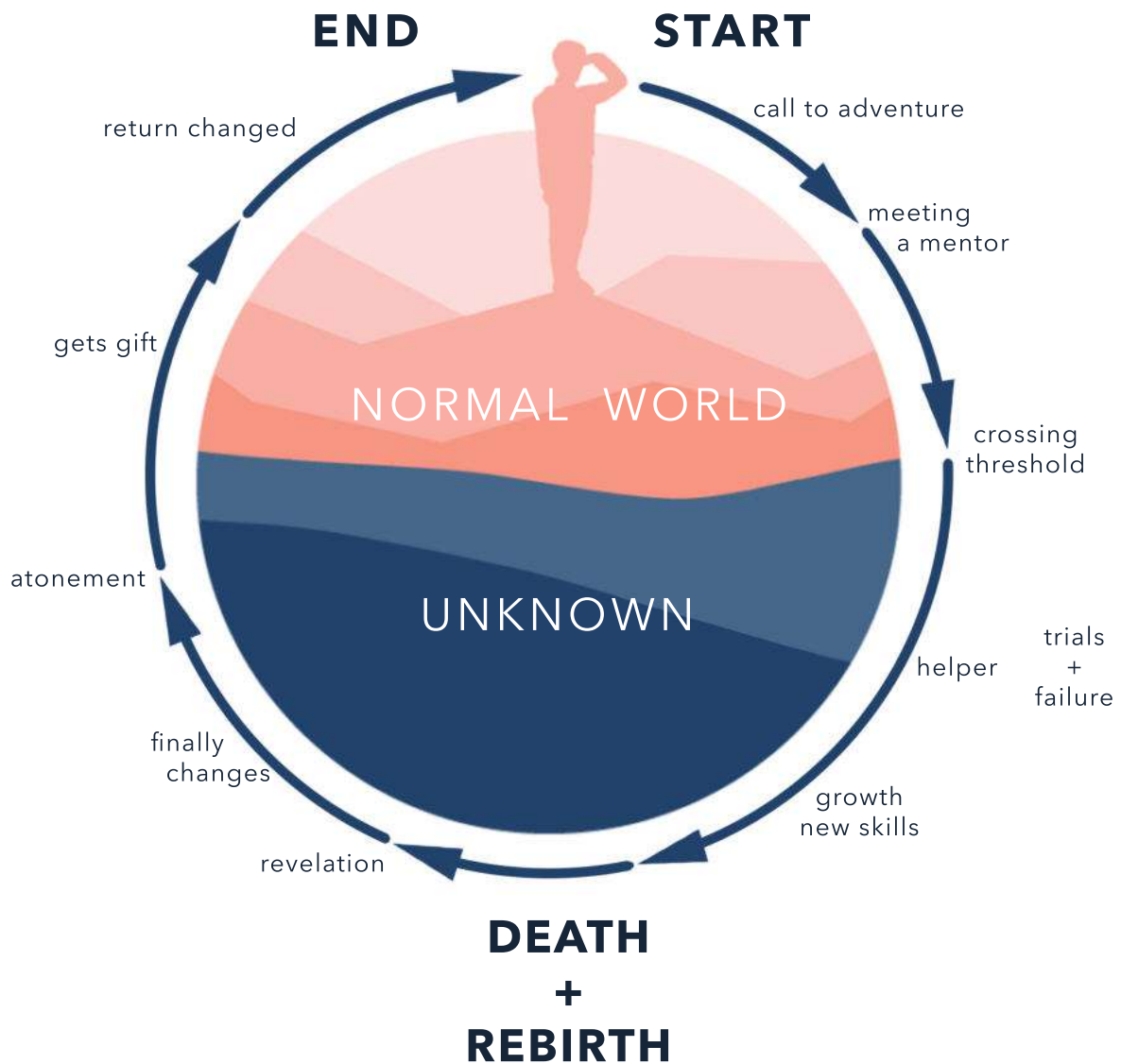
* якщо у вас не вистачає часу та/або багато учасників, ви можете провести презентацію фотографій у менших групах, де учасники просто демонструватимуть їх один одному на своїх телефонах/камерах

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Дати учасникам можливість показати свої фотографії та поговорити про них є дуже важливим визнанням їхньої роботи. Цим ви покажете, що те, що вони відчувають і думають, є важливим для вас, завдяки чому їхній голос буде почутий. making their voice heard.

THE HERO'S JOURNEY

chart

3 ПОДОРОЖ ГЕРОЯ (40 ХВИЛИН)

- a. Коротко ознайомте учасників з поняттям «Подорож героя» (також відомого як мономіф). Найважливіше розповісти їм про загальний шаблон історій, які включають героя, який вирушає в подорож, під час якої проходить різні етапи, включаючи шляхи та кризи. Зрештою герой перемагає і повертається додому зміненим.
- b. Концепція сама по собі досить складна, але для цілей цієї вправи ви можете її спростити – просто переконайтеся, що підкреслите, що життя (включаючи їх) можна порівняти з подорожжю, яка має дуже різні етапи. Щоб краще це пояснити, скористайтеся наочним посібником, наведеним нижче:

Інший приклад зображення, що візуалізує концепцію, можна завантажити тут:
<http://www.thearetical.com/the-heros-journey-spiral>
- c. Під час пояснення корисно попросити учасників вибрати персонажа з книги чи фільму (наприклад, Фродо з «Володаря кілець») і пояснити, як він також проходить усі етапи подорожі..
- d. Краще, щоб у вас була роздрукована картинка подорожі героя (або ви можете намалювати її власну версію!) у великому форматі, так як на наступному кроці ви повинні попросити всіх учасників позначити своє місце у власній «подорожі» до цього нового місця проживання, нового міста, яким вони відчують його на плакаті (просто попросіть їх одного за одним підійти до дошки та зробити позначку)

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Поєднання досвіду міграції з подорожжю героя може допомогти учасникам побачити те, через що вони проходять, з нової точки зору. Оскільки всіх учасників просять позначити, де вони знаходяться на плакаті подорожі, це також дає їм відчуття, що вони не самотні, оскільки інші люди переживають щось подібне

4 ФІНАЛЬНА РЕФЛЕКСІЯ (20 ХВИЛИН)

Проведіть завершальний дебрифінг, поставивши наступні запитання:

- Чи вам сподобалась ця прогулянка?
- Як ви себе почували під час цієї прогулянки?
- Чи це було для вас легким?
- Якщо вам було некомфортно, то чому саме?
- Які відкриття ви зробили під час прогулянки?
- Чи ви знайшли місця у місті які вам сподобались і в яких ви почуваетесь безпечно?
- Чи ви знайшли місця або опинялися у ситуації які вам здалися небезпечними або складними?
- Які зміни в місті сприяли б тому, щоб вам тут було краще? Що б ви змінили у цій вправі, щоб вона стала кращою?
- Де ви розмістили себе на схемі подорожі героя? Чому?
- На якому етапі подорожі ви хотіли б опинитися зараз? Що має змінитися в місті, щоб ви потрапили на етап, де хочете бути?
- Який ваш кінцевий пункт призначення? Це в місті чи ще десь? Які навички ви могли б використати, щоб туди потрапити?
- Які зміни ви можете зробити в місті? У вас є якісь конкретні ідеї? Що вам потрібно, щоб вони відбулися?

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Фінальна рефлексія допомагає учасникам опрацювати весь досвід, через який вони пройшли. Переконайтеся, що ви ставите запитання як про негативні, так і про позитивні аспекти міста, заохочуючи учасників ділитися ідеями щодо того, як внести зміни в їхні громади, і намагайтеся допомогти їм знайти спосіб, у який вони також могли б бути творцями змін, навіть у дуже малому масштабі.

Будь ласка, прочитайте наступні кроки, якщо ви плануєте громадську виставку - якщо ні, перейдіть безпосередньо до наступного розділу цього інструментарію.

5 ГРОМАДСЬКИЙ ЗАХІД

(2-3 години в залежності від кількості відвідувачів і кількості фотографій для виставки)

- а. Привітайте членів спільноти та ознайомте їх з концепцією виставки, пояснюючи, що учасники робили під час воркшопу
- б. Нехай деякі учасники розкажуть про свій досвід фотографування
- в. Дайте трохи часу громадськості, щоб побачити фотографії
- д. Проведіть дискусію з громадськістю щодо їхніх ідей щодо покращення спільноти (ви можете провести пленарну дискусію або розділити людей на малі групи)

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Організація виставки – це велике визнання роботи учасників, що дає їм відчуття, що те, що вони мають сказати, є важливим, а спільнота відкрита до них. Це також має переваги для спільноти, оскільки це можливість для різних учасників взаємодіяти один з одним на більш особистому рівні. Перегляд фотографій людей із міграційним минулим може допомогти іншим членам спільноти побачити їх як людей із унікальними історіями, на відміну від дуже узагальненого та часто упередженого поняття «мігранти», яке вони бачать у ЗМІ.

ЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИСТАВКИ

Якщо ви хочете організувати публічний захід і показати фотографії учасників, ви повинні повідомити їх заздалегідь, або перед усім воркшопом, або найпізніше під час вступної зустрічі, щоб вони були до цього готовими. Важливо завжди пам'ятати, що учасники повністю володіють своїми фотографіями та контролюють їх, тому вони вирішують, коли та як фотографії відобразатимуться.

Якщо вони погоджуються на те, що ви публікуєте/виставляєте їхні фотографії, обов'язково надайте їм для підпису форму згоди, в якій зазначено, що вони згодні. Вони повинні мати право відкликати свою згоду в будь-який час.

Обов'язково запитайте в учасників, чи бажають вони, щоб біля фотографій були їхні імена та прізвища, вказучи на те, що вони є авторами. Для деяких це чудовий спосіб відчувати що їх цінують, але деякі вважають за краще залишатися анонімними (також з міркувань безпеки), тому ви завжди повинні давати їм вибір.

ТЕСТУВАННЯ МЕТОДУ

що ми робили під час проекту

ЯК ЦЕ БУЛО ЗРОБЛЕНО

Фотозйомка з активною участю та Подорож Героя були випробувані в Сімферополі, Крим, Україна, у вересні 2021 року нашою місцевою українською партнерською організацією Educatio.

Захід зібрав 25 учасників, переважно внутрішніх мігрантів, які нещодавно прибули, але ще не були адаптовані, включені та інтегровані в місцеву інфраструктуру, міський, соціальний та культурний простір.

Основна мета полягала в тому, щоб оцінити їхні потреби у творчій, рефлексивній та веселій спосіб, а також розробити та спланувати конкретні мікропроекти як продовження. Таким чином, інструмент використовувався не лише для оцінки, а й для впровадження невеликих змін.

МІРКУВАННЯ УЧАСНИКІВ

Ось як наші українські партнери підсумували рефлексію з учасниками після фотопрогулянки та обміну фотографіями:

Ми попросили учасників поділитися своїми думками та почуттями після цієї діяльності. Більшість із них сказали, що це була цікава пригода, під час якої вони зіткнулися з питаннями, про які раніше ніколи не думали. Деякі учасники підкреслили, що на деякі запитання на той момент не отримали відповіді, і їм потрібен час, щоб посидіти з ними та подумати. Майже всі погодилися, що після цієї прогулянки вони зрозуміли, що вони не самотні у своїх страхах, очікуваннях і сумнівах, і це відчуття приналежності до групи змусило їх почуватися краще. Деякі учасники помітили, що побачили місто з іншого боку: якщо раніше вони сприймали Сімферополь здебільшого як фізичне місце, то з того моменту вони почали думати про нього як про ментальний простір з душею та духом. Усі сказали, що вони стали краще усвідомлювати свої почуття та думки, що зробило їх життя більш значущим. Крім того, ми отримали кілька унікальних коментарів, наприклад, такий: «Тепер, після всього, що ми тут сказали, я зрозумів, з якими труднощами стикаються студенти з різних країн. І я думаю, що міг би допомогти їм дізнатися більше про нашу культуру та про наше місто особисто або створити групу в нашому університеті. Я повинен подумати про це». Інша дівчина сказала: «Я зрозуміла, наскільки захоплюючим є процес фотографії, і тепер я хочу дізнатися про нього більше. Мені також цікаво, як я можу використовувати фотографію як інструмент у своїй майбутній роботі з людьми. Це допомогло мені усвідомити багато значущих речей про себе та місто, в якому я живу».

ОСНОВНІ ВИСНОВКИ З ОЦІНКИ ПОТРЕБ

- Рух незручний або погано керований. Немає жодного веб-сайту чи іншого ресурсу, де б люди могли бачити актуальний розклад руху. Це призводить до втрати великої кількості часу на автобусних зупинках і, відповідно, до неможливості правильно спланувати особистий час. Ще одна незручність – немає точної інформації, коли відправляється останній автобус до вашого місця проживання.
- Дефіцит культурних закладів високого рівня. Сімферополь вважається культурною столицею Криму, але розташовані тут концертні зали, музеї, галереї, кінотеатри, театри, сцени тощо не виправдовують очікувань жителів. Немає місць, де б люди могли дивитися не тільки популярні, а й артхаусні фільми на великому екрані; не вистачає сучасних цифрових музеїв, особливо куди батьки та вчителі могли б водити дітей, щоб викликати у них інтерес до науки/історії/літератури; не так багато виставкових (сучасне мистецтво, живопис, скульптура тощо) альтернатив тощо. Крім того, люди стикаються з деякими «концертними» обмеженнями, тому що не кожен артист (особливо український) може відвідати Крим через санкції, і це також викликає у громадян почуття дискомфорту.
- Дефіцит місць для самовираження. Ця проблема турбує в основному людей, які відчувають потребу показати публіці свої таланти різного характеру. Звичайно, є фестивалі, ярмарки та заходи, але багато з них мають конкретну програму чи вимоги до змісту. Крім того, ці заходи часто невисокого рівня, не приваблюють багато відвідувачів і зазвичай не збирають багато людей, які цікавляться темою. Тому, зрештою, творці не отримують якісного зворотного зв'язку та відчутного результату своєї роботи, що затримує процес саморозвитку або взагалі демотивує їх. В результаті рівень задоволеності знижується.
- Дефіцит спеціалізованих практик для студентів (включаючи дистанційну освіту для дорослих). Через санкції розвиток деяких сфер у Криму має особливості та обмеження. Наприклад, студентам іноземних філологів важко практикувати свої знання тут (через брак іноземних туристів і низький попит на знання мови) або за кордоном (зв'язки між університетами різних країн більше не існують; подорожувати з Криму складно і багато дорожче, ніж було раніше). Інший приклад: зараз не всі студенти мають можливість проходити практику, особливо студенти-медики, для яких важливо опанувати свої навички в клініці. Багато державних лікарень не приймають їх на стажування з різних причин, а іноді тільки особисті домовленості допомагають студентам отримати практичні знання під час навчання). Не можна не відзначити і відсутність програм навчання студентів у клініках високого рівня взагалі. Це призводить до того, що студенти не можуть отримати необхідні навички для подальшої роботи, а кримчани відчувають брак хороших, практичних спеціалістів.

ПОДАЛЬШІ мікропроекти

У результаті оцінки потреб дорослі, які брали участь у ній, за підтримки Educatio, розробили та реалізували дві мікроактивності:

- Фотопрогулянка що була схожа на воркшоп, проведений як оцінка потреб, але була організована безпосередньо учнями групи ризику, оскільки вони вважали важливим, щоб у ній взяли участь більше людей, а також щоб вони проводили її самі.
- Другим мікропроектом були дві зустрічі громади, щоб продемонструвати результати фотопрогулянок та обговорити, з якими проблемами стикаються мігранти (як внутрішні, так і міжнародні) під час переїзду в нове місто, і, що найважливіше, провести мозковий штурм, які покращення можна зробити, щоб зробити спільнота краще місце для всіх. Всього на зборах були присутні 65 представників громади. Зустріч виконала свою мету, оскільки багато запрошених членів громади справді розвинули краще розуміння проблеми мігрантів. Ось кілька рефлексивних коментарів громадськості:

Я ніколи не думав, що змінити місце проживання може бути так важко, навіть якщо в одній країні. Незважаючи на те, що ми всі говоримо однією мовою, ми всі маємо абсолютно різне походження та досвід. Ось чому замість того, щоб припускати, що для новоприбулого це не така вже й велика зміна, нам потрібно поговорити з ним, щоб побачити, яка реальна ситуація і як вони справді ставляться до свого життя в цьому місці.

Перед тим, як відвідати виставку, я завжди вважав, що ми, місцеві жителі, не повинні любити прибулих, тому що вони не дбають про наше місто і природу, як ми. Сьогодні ввечері я відчув, що бути місцевою людиною – це насправді дуже важлива можливість і відповідальність, тому що значна частина досвіду наших новоприбулих залежить від нас і від того, як ми з ними ставимося. Було чудово дізнатися, наскільки ми можемо допомогти вам і як чудово ділитися знаннями про місце, яке ви любите, щоб хтось теж полюбив його.

PHOTO - WALK

what it is ?

THIS IS THE REFLECTIVE EXERCISE,
BASED ON

the concept of the monomyth
THE HERO'S JOURNEY
(Joseph Campbell)

the method of **ECOTHERAPY**
(Bill Plotkin)

and
combined with

THE PARTICIPATORY PHOTOGRAPHY METHOD

DEFINITELY YES

if you're a newcomer in the city, or have been living here for some time, but still don't feel that you're completely assimilated, or just want to figure out more about your feelings that isn't your homeland

it is for me?

how can I carry
it out?

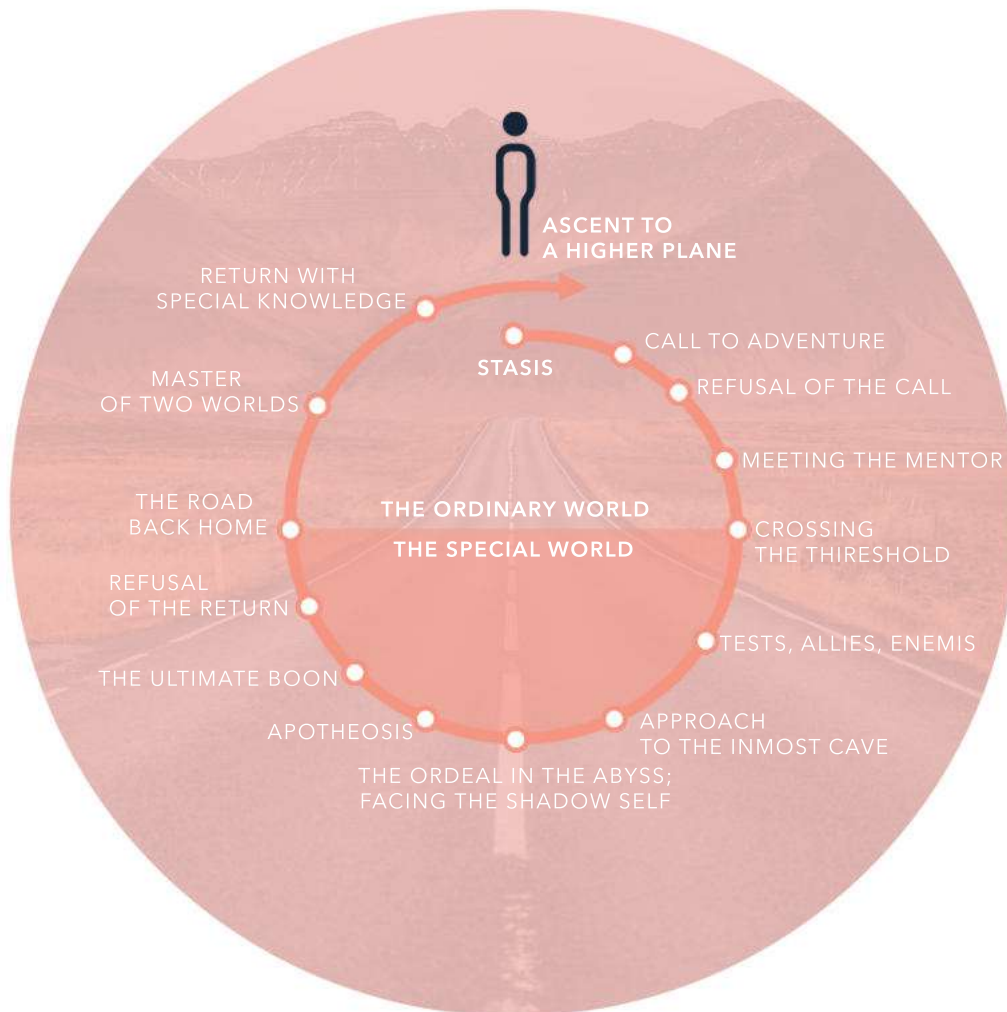
You will need the HERO'S JOURNEY poster as a reference circuit and the reflective questions. Then take your camera or smartphone (no requirements for its quality), put on clothing suitable for the weather, and HIT THE ROAD !

HERE !

just look at the other side !

where can I find
an example?

1. Why am I here, in this city, in this place, with these people?
How have I got here?
2. How challenging was it to make a decision to start this "journey" to this city?
What were the obstacles? Why did I finally make a decision and now I'm here?
3. Do I have any anxiety, concerns related to this city, cultural and social space?
When has this feeling appeared? What is it about?
4. When has my acquaintance with this city started? What do I expect from
this "journey"? Do I have a goal (or goals) on this way? What is it?
5. Am I ready to overcome the obstacles on the way to my goal?
How many efforts am I ready to make?
6. Are there any people next to me, who are ready to support me, to help?
Are there any places in the city where I feel safe, calm, confident, relaxed?
Who are these people, what are these places?
7. What knowledge and skills (or maybe, it is more about emotions, feelings,
impressions) do I want to obtain during this "journey" to this city? Or, maybe,
do I want to get rid of something and to move further?
8. What in this city, in these cultural and social spaces is my biggest challenge?
What is the most complicated for me?
9. What do I miss in this city in order to feel safe, calm, confident, relaxed?
10. What is there at the end of this adventure? What will happen, when I overcome
all the obstacles in this city, in these new cultural and social spaces?
What kind of person will I become?

PERSONAL EXPERIENCE

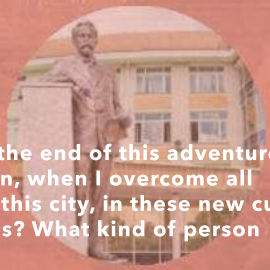
Hi Everyone !
My name is NASTIA, I'm 19 and I moved from Krasnoyarsk
to Simferopol one year ago.

I wanted to take part in PHOTO-WALK because
everything new expands
our horizons.

Moreover, I expected this exercise
would help me to become
more aware of myself
and
SO IT HAPPENED!

I also like to meet people
and I was interested to know
what difficulties students
from different countries face.
Perhaps I could help them
learn more about our culture!

NASTIA PARTICIPATED IN PHOTO -WALK
IN A GROUP OF INTERNAL AND EXTERNAL MIGRANTS

10. What is there at the end of this adventure? What will happen, when I overcome all the obstacles in this city, in these new cultural and social spaces? What kind of person will I become?

My "adventure" will end with my studies, I think I'll become more mature, wiser, and more confident.

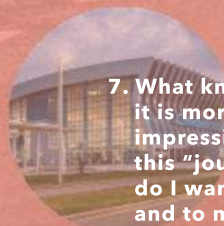
9. What do I miss in this city in order to feel safe, calm, confident, relaxed?

In my opinion, this city needs traffic's improvement.

8. What in this city, in these cultural and social spaces is my biggest challenge? What is the most complicated for me?

I do not face difficulties in this social and cultural environment.

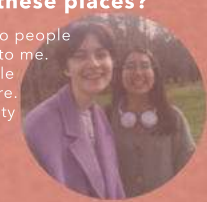

7. What knowledge and skills (or maybe, it is more about emotions, feelings, impressions) do I want to obtain during this "journey" to this city? Or, maybe, do I want to get rid of something and to move further?

Most likely, I want to become more self-reliant and independent of my parents materially, and I also want to learn how to live in the moment without worrying too much about the future.

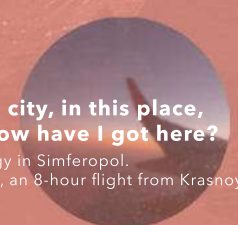
6. Are there any people next to me, who are ready to support me, to help? Are there any places in the city where I feel safe, calm, confident, relaxed? Who are these people, what are these places?

For me, the concept of "closenes" in relatives, so people who are ready to support me are always next to me. If the question is whether there are such people in Simferopol, then I would answer that they are. The most comfortable and safe place in the city is the apartment I rent.

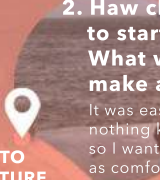
1. Why am I here, in this city, in this place, with these people? How have I got here?

I entered Faculty of Psychology in Simferopol. At the end of August last year, an 8-hour flight from Krasnoyarsk to Crimea was waiting for me.

2. How challenging was it to make a decision to start this "journey" to this city? What were the obstacles? Why did I finally make a decision and now I'm here?

It was easy for me to make this decision, in Krasnoyarsk nothing kept me. My relationship with my parents is a bit tense, so I wanted to go away to separate myself from them as comfortably as possible.

3. Do I have any anxiety, concerns related to this city, cultural and social space? When has this feeling appeared? What it is about?

I do not have any worries, concerns and fears associated with this city. Sometimes I feel uncomfortable because the infrastructure and climate are very different from the city in which I grew up.

4. When has my acquaintance with this city started? What do I expect from this "journey"? Do I have a goal (or goals) on this way? What is it?

Only the University connects me with this city, so my acquaintance with the city began with my admission. My only goal is to get a diploma to enter the magistracy in St. Petersburg.

5. Am I ready to overcome the obstacles on the way to my goal? How many efforts am I ready to make?

I am ready to give my best to achieve my goals.

NEW CHALLENGE

NEW ME

SUGGESTIONS

CHALLENGES

GOALS

FRIENDS AND MENTORS

CONTRIBUTIONS

EXPECTATIONS

FEARS

CROSSING THE THRESHOLD

CALL TO ADVENTURE

РОЗДІЛ

ACTION BOUND

ПРО ЩО ЦЕЙ МЕТОД?

У цьому методі ми зосереджуємося на використанні застосунків, технологій і підходу гейміфікації для дослідження потреб спільноти в дуже інтерактивний спосіб. Ідея полягає в тому, щоб провести оцінку потреб у дуже спокійній, неформальній атмосфері з дуже активною активністю учасників.

Основним інструментом є програма Action bound, з квестами та вікторинами, які учасники повинні виконувати в групах. Їхні завдання полягають у тому, щоб відвідати різні місця міста, щоб дізнатися про це, а також поміркувати над тим, як вони функціонують у громаді та що можна в ній змінити.

ВИКОРИСТОВУЙТЕ МЕТОД, ЯКЩО ВИ

- Працюєте з мігрантами, які щойно прибули (як внутрішніми, так і міжнародними)
- Бажаєте провести оцінку потреб для людей, які зазвичай не дуже залучені до громадського життя (людей, які зазвичай не бажають брати участь у «класичній» оцінці потреб, як, наприклад, фокус-група)
- Хотіли би дослідити, як можна покращити громадські послуги в місті

ПАМ'ЯТАЙТЕ:

На перший погляд, метод, який так сильно базується на цифровому компоненті, може виглядати як щось, що може працювати лише з молоддю. Це неправда - люди похилого віку також можуть брати участь у цьому (і їм, як правило, це дуже подобається!), якщо ви дасте їм дуже гарне пояснення та надасте технічну допомогу із завантаженням програми тощо.

ТЕХНІЧНІ ДЕТАЛІ:

КІЛЬКІСТЬ УЧАСНИКІВ:

- Максимально 25 (вони зазвичай працюють у групах з 4-6 людей)

ТРИВАЛІСТЬ:

- 1 день (4-6 годин, залежно від складності квесту та кількості груп)

ВКЛЮЧЕНІ АКТИВНОСТІ:

- Вступна сесія з поясненням правил (30 хв.)
- Фактичний квест Action bound (2-4 години залежно від завдань)
- Підсумкова рефлексія (1 година)

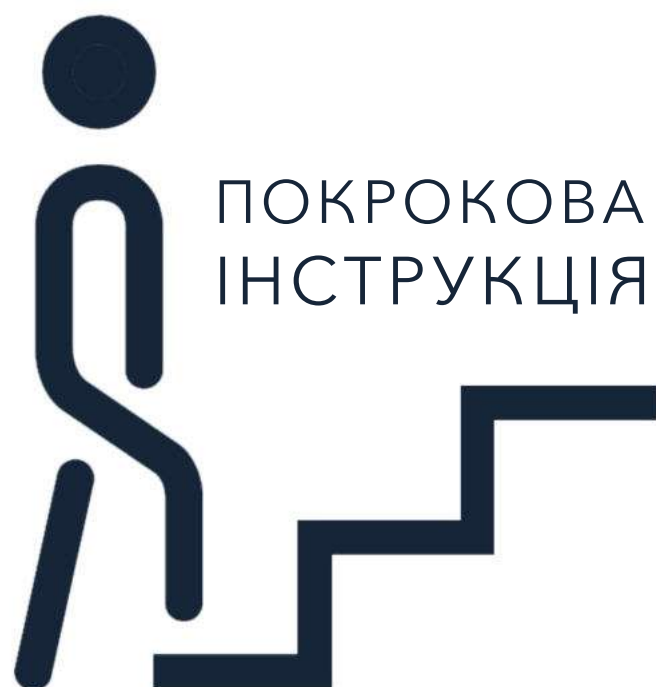
МАТЕРІАЛИ:

- Телефони з доступом до інтернету (мінімум 1 на групу учасників)
- Попередньо підготовлені завдання з активними діями
- Вода та закуски для учасників

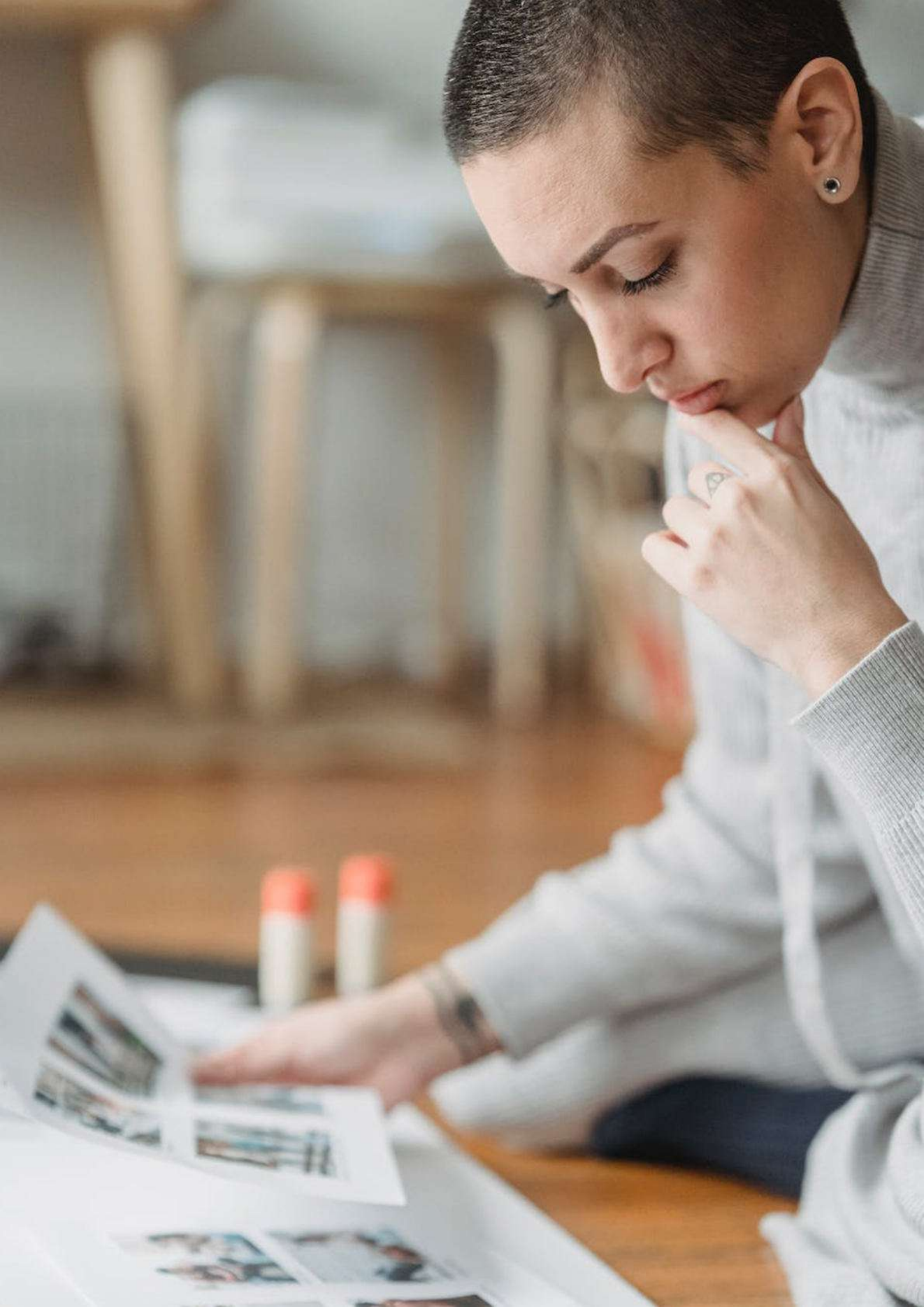
СЕРЕДОВИЩЕ:

- Власне action bound (квест учасників) відбувається на вулиці
- Інструкції та підбиття підсумків можна проводити як у кімнаті, так і на вулиці (наприклад, парк, пляж тощо).

ПОКРОКОВА
ІНСТРУКЦІЯ

Фаза 1: ПІДГОТОВКА

1. Перед фактичним семінаром і оцінкою потреб вам доведеться витратити багато часу на підготовку завдань – це надзвичайно важливо, оскільки action bound запитання/завдання мають бути дуже глибоко пов'язані з місцевим контекстом вашої громади. Ось покрокові інструкції щодо того, що вам потрібно зробити:

Спочатку подумайте, яку оцінку потреб ви б хотіли провести. Питання для розгляду:

- Яке географічний охоплення вашої оцінки потреб?
Ви можете зосередитися на дуже конкретній місцевості, де живуть ваші учасники (мікрорайон) або місті в ширшому сенсі
- Що ви хочете дослідити?
Ви можете мати більш «загальну» оцінку потреб, щоб зрозуміти, як почуються люди в місті/районі, але ви також можете мати більш конкретні цілі, наприклад, дослідити, який вільний час/культурні можливості жителі хотіли б мати, як вони використовують громадські місця, або те, що, на їхню думку, слід покращити у сфері громадських послуг
- Які ваші цільові групи?
Подумайте про учасників оцінки потреб. Чи це лише жителі цільової території? Або, можливо, ви хотіли б зосередитися на конкретній групі, наприклад, мігрантах, жінках, літніх людей або людей з обмеженими можливостями?
- Чи потребує ваша цільова група спеціальних домовленостей?
Враховуйте потреби ваших респондентів. Якщо ви працюєте з мігрантами, вам потрібні інструкції іншою мовою? Якщо ви працюєте з людьми похилого віку, можливо, вам потрібно запланувати більше часу на пояснення того, як працює додаток? Якщо ви працюєте з безробітними матерями, можливо, ви могли б організувати якісь заходи для дітей, щоб мами частіше приходили? Якщо ви працюєте з людьми з обмеженими можливостями, чи впевнені ви, що всі місця, куди ви хочете їх відправити, доступні?

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Оцінка потреб, пов'язана з діями, полягає в дослідженні міста, але щоб воно було не лише веселим, але й ефективним, вам потрібно спочатку зрозуміти, чого ви хочете досягти.

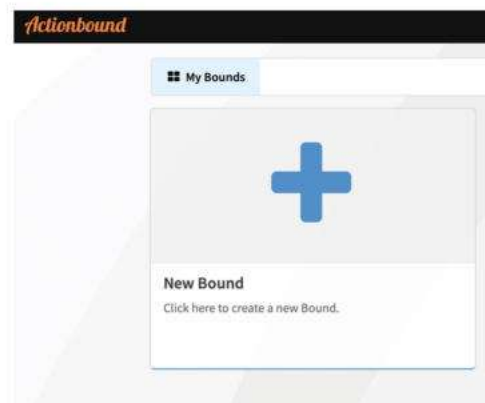
Технологія, що використовується в цьому методі, чудово підходить для людей, які зазвичай не дуже залучені до соціальної діяльності та/або навряд чи братимуть участь у більш офіційній оцінці потреб. Однак для того, щоб це спрацювало, вам потрібно скорегувати питання/місії в дії відповідно до конкретних потреб ваших цільових груп, особливо якщо ви працюєте з людьми, яким загрожує виключення.

2. Ось кілька речей, які потрібно зробити/врахувати перед розробкою завдань/місій:

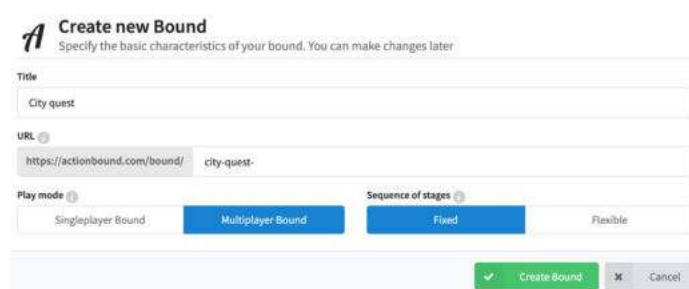
- Створіть акаунт на <https://en.actionbound.com>
- Якщо ви використовуєте це як вчитель, державна установа чи неурядова організація, вам потрібен платний обліковий запис
- Завдання Actionbound, можна створювати безпосередньо в програмі на вашому мобільному телефоні або на веб-сайті Actionbound на вашому комп'ютері - спробуйте обидва та подивіться, що вам більше підходить (це стосується дизайну, зрештою учасники використовуватимуть свої телефони для вирішення завдання)

3. Розробка завдань/місій в actionbound

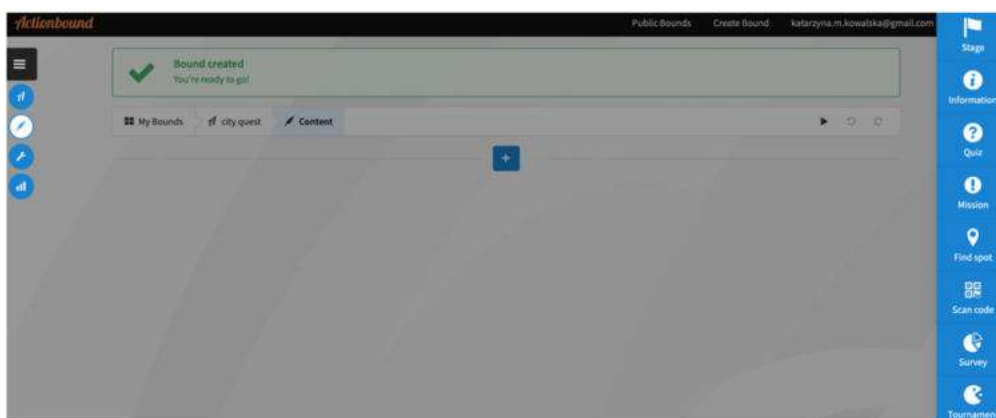
- а. Почніть із переходу у свій профіль і створіть нову прив'язку (зверніть увагу, що всі знімки екрана з інструкціями взяті з версії веб-сайту, але дизайн у додатку виглядає досить схожим)

- б. Створюючи нову прив'язку, вам потрібно
- Придумати привабливу назву, яку люди легко запам'ятають. Рекомендуємо не виносити в заголовок слова потребує оцінки, а зосередитися на чомусь веселому.
 - Вибрати режим гри. Для оцінки потреби ми зазвичай використовуємо багатокористувацьку гру, що означає, що принаймні дві людини грають на одному пристрої.
 - Визначтеся з послідовністю етапів. Фіксований означає, що вони повинні виконувати завдання по одному в порядку, який ви створили, гнучкий означає, що вони можуть виконувати це в будь-якому порядку

The image shows a screenshot of the 'Create new Bound' form in the Actionbound application. The form has a title 'Create new Bound' and a subtitle 'Specify the basic characteristics of your bound. You can make changes later'. It contains several input fields: 'Title' with the value 'City quest', 'URL' with the value 'https://actionbound.com/bound/city-quest-', and 'Play mode' with three radio buttons: 'Singleplayer Bound', 'Multiplayer Bound' (selected), and 'Flexible'. There is also a 'Sequence of stages' section with a dropdown menu. At the bottom, there are two buttons: 'Create Bound' (green) and 'Cancel' (gray).

4. Тепер ви готові додавати завдання!
Просто натисніть на плюстик - праворуч
з'явиться панель, з якої ви зможете
вибрати, який тип завдання ви хочете
додати

Сама програма має багато функцій, і ви можете використовувати багато різних типів завдань відповідно до ваших потреб. Тут ми збираємося пояснити деякі функції actionbound, які ми вважаємо особливо корисними для оцінки потреби:

Знайти місце - це завдання, в якому учасникам необхідно пройти у визначену точку міста за географічними координатами. Це чудово використовувати, якщо ви хочете, щоб вони пішли в певне місце і дослідили, що вони про це думають/як вони ним користуються/чому вони туди не ходять тощо.

The screenshot shows the "Find spot" mission creation screen. At the top, there's a location pin icon and the title "Find spot". Below the title, it says "Players must go to a specific GPS coordinate in order to earn points and/or move on to the next step." There are three tabs: "Mission" (selected), "Coordinate", and "Settings". Under "Mission briefing", there's a text area with a rich text editor toolbar (B, I, image, link, unlink, sqrt) and the text "Follow the directional arrow and you'll find the last hint to find the holy grail." Below that, there's a "Points" field with a coin icon and the value "100". At the bottom right, there are "Add" and "Cancel" buttons.

Once they are at the location, you can give them extra tasks to reflect and express their thoughts/opinions:

Mission is great for creative tasks where participants can express themselves freely. If it is at a specific location indicated in find spot, you can ask them to write, photograph, or film their reflection related to the place. For example: if they stand in front a museum, ask them to talk whether they have been there (if not why), what would like to see in it, what would encourage them to go more often etc.

You can also use mission more freely and not making it related to a specific place. You can for example ask participants to take a picture of a place they really like, make a small video of themselves showing how they spend free time in the city e

Mission
Assign the participants a creative, solvable task for which there is no right or wrong answer.

Mission briefing

B I [Image] [Video] [Audio] [Link] [Checkmark]

Take a selfie in front of the holy grail.

Type of solution

Please select

- Text
- Upload picture
- Upload video
- Upload audio
- None

Опитування дозволяє збирати дані від учасників у більш традиційний, але також більш структурований спосіб. Ви можете ставити запитання учасникам і давати готові відповіді, з яких вони можуть вибрати. Наприклад:

Як часто ви відвідуєте це місце (музей, парк, будь-яке інше місце, яке ви хочете дослідити).

Які можливості вільного часу ви хотіли б мати?

Які найбільші проблеми пов'язані з життям у цьому районі?

Тут учасники можуть вибрати лише короткі відповіді з запропонованих вами варіантів. Це добре для структурування даних, але якщо ви хочете більше генерувати ідеї та мозковий штурм, краще використовувати Місію з відкритими запитаннями, на які учасники можуть вільно відповідати.

Survey
Create a survey for your Bound players.

Survey Answers

Question

B I [Image] [Video] [Audio] [Link] [Checkmark]

Which of these ice creams do you like best?

Add Cancel

Ось приклад того, як може бути структуроване action bound:

ІНФОРМАЦІЯ

Тут учасники можуть прочитати про квест: час, правила, мету тощо.

МІСІЯ

Просте творче завдання для початку, щоб учасники відчули себе більш близькими. Завданням може бути зробити разом селфі в парку або написати 5 спільних речей.

Знайти місце + місії + опитування + вікторина

Вони слідуєть за GPS, поки не прибудуть до певної точки, скажімо, до найвідомішого популярного парку в околицях. Потім вони отримують вікторину, у якій вони відповідають на цікаві запитання про птахів у частині, дерева, які там ростуть, історію тощо. Вікторина не повинна бути дуже складною, але дасть їм можливість краще пізнати місто. Тоді вони можуть мати місію, наприклад, записати ідеї щодо того, які події вони хотіли б організувати тут. Інша місія може полягати в тому, щоб зробити коротке відео, яке показує, як вони зазвичай проводять час у парку. Наприкінці вони можуть заповнити опитування, відповідаючи на запитання про те, як часто вони бувають у парку, які місця в ньому улюблені/неулюблені.

Продовжуйте «знайти місце + місію + опитування + вікторина» в кожному місці, яке ви хочете дослідити. Ви також можете пропустити частину пошуку місця та дати учасникам більш загальні місії/опитування/вікторини, пов'язані з містом

Остання місія після того, як вони закінчать завдання. Добре придумати веселе завдання наприкінці, наприклад сфотографуватися разом або зняти невелике відео, на якому учасники танцюють/співають тощо.

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО

Щоб досягти хороших результатів, необхідно розробити якісний контент вашого actionbound. Конкретні місії та інші завдання справді залежать від вашого місцевого контексту, тому важливо мати достатньо часу для підготовки завдань. Іноді учасникам важко зрозуміти, як користуватися додатком, тому обов'язково пограйте, перш ніж дати завдання учасникам, щоб ви знали, як відповісти на їхні потенційні запитання.

Фаза 2:

Реалізація actionbound: інструкція для учасників (30 хв.)

1. Створення атмосфери (20 хв)

- a. Зберіть усіх учасників і зробіть невелике представлення про вашу організацію та мету акції.
- b. Зіграйте в коротку гру на запам'ятовування імен на ваш вибір
- c. Зіграйте в «Людське бінго»:
 - Дайте по одному аркушу з таблицею (див. нижче) кожному учаснику
 - Їхнє завдання – знайти людину, яка відповідає опису кожного квадрата (вони можуть поставити ім'я кожної особи лише по одному у своїх таблицях)
 - Учасник, який першим поставить імена інших у кожному квадраті, є переможцем

Ось приклад запитань для людського бінго, але вам варто адаптувати їх до свого місцевого контексту

Хтось, хто народився в іншому місті	Хтось, хто не їсть м'ясо	Хтось, кому подається водити машину
Хтось, хто народився в березні	Хтось, хто любить співати і танцювати	Хтось, хто хотів би знайти нову роботу
Хтось, хто є єдиною дитиною	Хтось, хто має старшого брата	Хтось, чий улюблений колір - синій

2. Пояснення завдань (10 хв)

- a. зазначте, що вони будуть поділені на групи, у них будуть різні завдання тощо.
- b. Переконайтеся, що вони знають, о котрій годині вони повинні повернутися для підсумкового аналізу або як зв'язатися з вами, якщо у них виникнуть проблеми
- c. Розділіть учасників на групи. У кожній групі попросіть одного добровольця стати лідером - того, на телефоні якого будуть вирішуватися завдання. Переконайтеся, що ведучі мають прив'язку дії на своєму телефоні (насправді вам слід заздалегідь надіслати посилання для завантаження всім учасникам), а потім дайте їм створений вами QR-код actionbound, щоб вони могли розпочати квест. Перш ніж вони підуть, переконайтеся, що вони розуміють, як ним користуватися.

Якщо у вас є можливість, чудово дати всім учасникам воду та невеликі закуски, оскільки вони будуть витратити досить багато часу на прогулянку.

Чому це важливо?

Належний вступ із поясненнями завдань і переконання, що всі знають, як користуватися додатком, необхідні для того, щоб actionbound обов'язково спрацювало. У той же час дуже важливо мати трохи часу для того, щоб учасники познайомилися один з одним за допомогою енерджайзерів, ігор на імена і айсбрейкерів, щоб вони почувалися більш розслабленими та комфортними перед actionbound.

Фаза 3: Реалізація actionbound: підбиття підсумків з учасниками (1 год.)

Коли учасники повернуться на місце зустрічі,
коротко порефлексуйте, поставивши їм такі запитання:

- Як проходили завдання? Що було найвеселішим?
Що було найскладнішим? Чому?
- Яке найкраще місце ви відвідали під час гри?
- Чи дізналися ви щось нове про своє місто/район? Що це було?
- Чи є у вас ідеї, що можна було б покращити в місті/районі та що потрібно зробити для цього?
- Які речі ви могли б зробити самі? Подумайте, наприклад, про організацію невеликої події – що вам знадобиться для цього?

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО

Рефлексія процесу може допомогти учасникам структурувати те, що вони щойно пережили, і спонукати їх ділитися своїми ідеями з іншими. Під час підбиття підсумків ви повинні спробувати сприяти дискусії таким чином, щоб вона була зосереджена не лише на тому, що не так у місті/районі, але й на тому, що можна покращити, навіть самими людьми. Щоразу, коли ваші учасники мають ідею зробити якийсь маленький проект, дайте їм вказівки щодо того, як це насправді може статися, наприклад: розкажіть їм, які є можливості фінансування від мерії, які НУО/культурні центри займаються подібними речами тощо.

ТЕСТУВАННЯ МЕТОДУ

що ми робили під час проекту

ЯК ЦЕ БУЛО ЗРОБЛЕНО

В рамках нашого проекту actionbound, як метод оцінки потреб, випробував наш партнер із Туреччини - місцевий муніципалітет Бурса.

Місто Бурса, де працює наша партнерська організація, є 5-м за величиною містом Туреччини - тут є промисловість і бізнес, тож місто природно приваблює мігрантів. Крім того, Бурса історично завжди була дуже мультикультурним містом, де багато різних етнічних груп жили разом. Беручи до уваги цей контекст, для оцінки потреб зібрали 25 учасників, більше половини з яких мали міграційне походження - вони були або внутрішніми мігрантами з різних міст Туреччини, або міжнародними мігрантами з різних країн, особливо Сирії. Ідея полягала в тому, щоб об'єднати мігрантів і немігрантів і дослідити, як вони можуть спільно розробити нові ідеї для покращення життя в місті.

Конкретними цілями оцінки потреб були:

- визначити потреби людей, які приїжджають до Бурси з провінції та з-за кордону, щоб полегшити процес адаптації до місцевих реалій
- згенерувати ідеї, відповідаючи на виклики, які виявили під час actionbound
- розробити конкретні ідеї для подальших дій, які відповідають темі «Інклюзивне місто Бурса»

Під час actionbound у Бурсі, учасники відвідали кілька локацій: Hünkar Mansion Museum - Irgandı Bridge - Setbaşı Library - Ahmet Vefik Paşa Theatre - Kozahan - Ulucami.

Усі вони мають велике значення для культурного життя міста. Відправляючись туди, учасники дізнавалися нову інформацію про ці місця та визначали, які зміни вони б хотіли бачити в цих місцях, щоб відчувати бажання відвідувати їх частіше.

ОСНОВНІ ВИЗНАЧЕНІ ПОТРЕБИ

Після завершення actionbound наші турецькі партнери провели з учасниками мозковий штурм під назвою Inclusive Bursa Workshop. Під час семінару учасники спочатку визначили чотири основні сфери, які потребують вдосконалення, а потім розробили конкретні подальші проекти. Сфери були визначені наступним чином:

- Просування та підвищення обізнаності про культури
- Полегшення процесу адаптації до міста
- Підтримка процесу спільного проживання мешканців міста та людей, які приїхали з-поза міста
- сприяння виробництву шовку та текстилю.

ПОДАЛЬШІ МІКРОПРОЕКТИ

ART COCOON

Назва проекту, реалізованого в рамках заходу Inclusive Bursa – «Art Cocoon».

Мистецькі майстерні для різних культур у Бурсі були створені в Коза Хан, одному з найбільш відвідуваних місць у Бурсі, і громадськість може брати участь у цих заходах безкоштовно.

Ці заходи, які проводяться під назвою Art Koza, стають місцем зустрічі різних культур, дозволяючи культурам зливатися одна з одною та сприяючи процесу інтеграції та гармонії суспільства.

THE EMPATHY SUITCASE (ВАЛІЗА ЕМПАТІЇ)

Тут як головний елемент, що символізує міграцію, обрано валізу. Міграційні історії, від трагедії до успіху, спрямовані на те, щоб передати людям технологію та товари, привезені іммігрантами.

Підвищуючи обізнаність про міграцію, безпечне середовище життя, гармонію, толерантність, соціальне схвалення, наголошуючи на тому, що всі ми лише люди в основі, зменшить страх і тривогу в нашому місті.

ЦЕНТР ОРІЄНТАЦІЇ ІММІГРАНТІВ

Там будуть присутні представники різних установ та організацій, і представники цих установ та організацій виступатимуть із детальною інформаційною презентацією про те, як вести бізнес та операції різними мовами для мігруючих людей.

Це зроблено для того, щоб люди, які мігрували до нашого міста, отримували набагато швидші та ефективніші послуги. Таким чином ми думали, що наше місто може стати більш інклюзивним містом для людей, які мігрували.

КОЗАХАН НА ШОВКОВОМУ ШЛЯХУ

Метою проекту було показати відвідувачам місце та значення Козахана в історії світової торгівлі та шовківництва, з багатьма місцевими та іноземними туристами, а також підвищити обізнаність у цьому напрямку.

ГЛАВА

КАРТА МІСТА ДЛЯ ЖИТЕЛІВ ІЗ ЦИФРОВИМ ОПОВІДАННЯМ ПРО ЩО ЦЕЙ МЕТОД?

Цей метод заснований на картографуванні міста за допомогою фільмів. Кожен учасник оцінки потреб зніме короткий фільм про те, як вони себе почувають у місті/районі та як використовують різні його території. Наявність фільмів про різні місця допоможе вам створити «карту», яка показуватиме, як місто використовується різними людьми.

ВИКОРИСТОВУЙТЕ МЕТОД, ЯКЩО ВИ

працюєте з людьми з особливими потребами, спосіб «використання» міста яких може бути обмежений (наприклад, мігранти, які мають мовний бар'єр, або люди з обмеженими можливостями, для яких не всі місця доступні) хотіли б заохотити учасників виразити себе у творчий спосіб за допомогою простого створення фільмів хотіли б мати результати, які легко публікувати – фільми є чудовим способом показати виклики міста та обговорити, як їх подолатимете більше часу для оцінки потреб та учасників, які вмотивовані взяти участь у серії заходів (практикум, заснований на цьому методі, не може бути проведений за один день)

ТЕХНІЧНІ ДЕТАЛІ:

КІЛЬКІСТЬ УЧАСНИКІВ:

- 10-20 (на кожні 10 учасників потрібен хоча б один фасилітатор)

ТРИВАЛІСТЬ:

- 5 днів загалом

ВКЛЮЧЕНІ АКТИВНОСТІ:

- Вступ (1 день)
- Зйомка фільмів (3 дні)
- Підведення підсумків і перегляд фільмів (1 день)

МАТЕРІАЛИ:

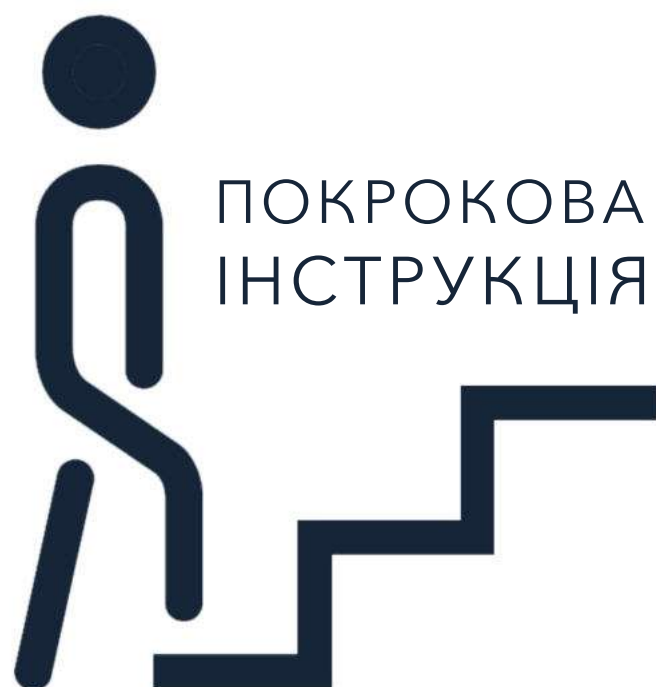
- Телефон/комп'ютер/планшет для кожного учасника для створення фільму
- Проектор і колонки для показу фільмів
- Принтер
- Карта міста/району, Листівки
- Ручки, маркери та інше письмове приладдя
- Вузька кольорова паперова стрічка
- Закуси та безалкогольні напої на сеанс

СЕРЕДОВИЩЕ:

- Вступний день можна організувати на вулиці
- Для зйомок фільму необхідно мати кімнату, де учасники матимуть вільний доступ до високошвидкісного Інтернету та зручні столики, за якими можна сидіти за комп'ютером.
- Для запису голосу вам знадобиться тиха кімната in a special way

HOTEL

ПОКРОКОВА
ІНСТРУКЦІЯ

Фаза 1: ВСТУПНИЙ ДЕНЬ (1 день)

1 ЗНАЙОМСТВО (20 ХВ)

- a. Представте команду, свою організацію, уявіть цілі та розклад семінару, підкреслюючи, що мова йде не стільки про професійне створення фільмів, скільки про пошук способу самовираження
- b. Дозвольте учасникам представитися – попросіть кожного назвати своє ім'я, звідки вони, чим займаються тощо. Гарна ідея – запитати їх щось особисте, але не нав'язливе – ви можете, наприклад, попросити кожного розповісти історію, що стоїть за їхнім іменем (хто їм дали, що це означає на їхній рідній мові і так далі)

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Коли ви працюєте з вразливими людьми, пам'ятайте, що інколи для них навіть з'явитися на семінар є величезним кроком, і дехто дійсно може відчувати себе невпевнено та незахищено. Представлення себе та надання їм точного огляду того, що відбуватиметься під час семінару, може допомогти зменшити їхнє хвилювання. Важливо також дозволити їм висловитися, щоб із самого початку вони відчували, що те, що вони говорять, є важливим і що ви дійсно хочете їх вислухати.

2 СТВОРЕННЯ БЕЗПЕЧНОГО ПРОСТОРУ (20 ХВИЛИН)

Розділіть учасників на малі групи та попросіть їх подумати, як відповісти на наступне запитання:

- Що ми всі можемо зробити, щоб працювати разом у приємній, мирній та шанобливій атмосфері?
- Після завершення попросіть кожну групу представити свої відповіді та обговорити їх.

Зберіть рекомендації, з якими всі погодилися, запишіть їх на фліпчарті та попросіть кожного учасника підписати папір.

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Оскільки ви працюєте з людьми, яким загрожує виключення, вашим головним пріоритетом завжди має бути те, щоб вони почувалися в безпеці. Якщо вони є тими, хто створює керівні принципи, вони відчують себе почутими, але також вони, швидше за все, будуть слідувати їм, оскільки вони погодилися та підписали свої імена на папері.

На цьому етапі семінару дуже важливо, як ви сформулюєте запитання, на яке вони повинні відповісти в групах. Ми наполегливо рекомендуємо уникати слова «правила», оскільки воно часто асоціюється з обмеженнями. У нашій роботі ми використовуємо «керівні принципи», але дивимося, що найкраще працює у ваших налаштуваннях/вашій мові.

Обов'язково розмістіть фліпчарт у місці, де його можуть бачити всі, і не забудьте принести його на наступну зустріч семінару (підведення підсумків)

3 АЙСБРЕЙКЕРИ (30 ХВИЛИН)

а. Пограйте в гру на імена на свій вибір, щоб учасники запам'ятали імена один одного

б. Історія мого останнього фото

Попросіть кожного учасника відкрити останню фотографію, яку вони зробили на свій телефон.

Поясніть їм, що не має значення, якщо фото здається «нудним».

Розділіть їх на пари і попросіть поговорити один з одним про фотографії, відповівши на наступні запитання:

- Чому ви зробили цей знімок?
- Які емоції ви відчували?
- Що було перед фото? Що сталося після?
- Якою була обстановка? (Подумайте про погоду, світло, запахи тощо)
- Що для вас означає фото?
- Проведіть коротку дискусію з усією групою. Приклади запитань:
- Як фотографії можуть допомогти нам виразити себе?
- Як знайти історії в повсякденному житті?
- Як слухання розповідей інших і перегляд їхніх фотографій може допомогти нам налагодити зв'язок?

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Айсбрейкери чудово допомагають учасникам почуватися більш розслабленими. Незважаючи на те, що ви працюєте з дорослими, варто включити в заняття трохи «розваги».

Під час початкового створення команди спробуйте використовувати вправи, засновані на розповідях і фотографіях, як-от історія останнього запропонованого нами фото. Це може допомогти їм налаштуватися на рефлексію, а також зрозуміти, що навіть повсякденні чи «нудні» фотографії також можуть розповісти історію. Це важливо, тому що багато людей, які приходять на майстер-клас із створення фільмів, вважають, що вони недостатньо креативні, тому обов'язково підкресліть, що візуальні матеріали для хорошого фільму насправді можна знайти скрізь, тобто у своїх фільмах вони можуть використовувати фотографії з повсякденного життя.

4 ОЗНАЙОМЛЕННЯ З МЕТОДОМ ЦИФРОВОГО ОПОВІДАННЯ (20 ХВИЛИН)

Представте концепцію семінару, підкресливши наступні моменти:

- Кожен учасник знімає свій окремий фільм
- Кожен фільм має бути не більше 3 хвилин
- Основна тема фільмів - місто/район
- Для створення фільмів кожному з них потрібно буде:
 - Написати короткий сценарій (голос за кадром - усний наратив, який супроводжує візуальні ефекти)
 - Записати, як вони читають сценарій за допомогою своїх телефонів
 - Створити візуальний шар своїх фільмів (це можуть бути старі фотографії, фотографії, створені ними під час семінару, короткі відео, малюнки тощо)
 - Відредагувати все разом у простій програмі редагування

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Багато людей, які приходять на кіномайстерню, дуже налякані та сумніваються, чи зможуть вони щось створити. Ось чому ваша роль - представити метод дійсно добре, розділивши його на маленькі, зрозумілі кроки.

5. ПОШУК ІСТОРІЇ

творчі вправи (2-3 години, залежно від того, скільки вправ ви виберете)

У цій частині ви будете заохочувати учасників знайти тему для своїх фільмів. Для цього пропонуємо вам виконати декілька вправ для активізації їхнього творчого мислення:

ЛИСТІВКА ДРУГУ

Кожному учаснику пропонується написати коротку листівку важливій для нього людині (може кожен). Тема полягає в тому, щоб поговорити про місто - як вони почуваються в ньому, що їм подобається тут робити, якщо вони виростили тут, то можуть розповісти про свої спогади, якщо вони щойно приїхали, то можуть розповісти про те, що вони відчували, коли вперше там опинилися.

СТВОРЕННЯ КАРТИ РАЙОНУ

Попросіть кожного учасника намалювати просту карту свого району, позначивши всі важливі для нього місця (вони повинні позначити будівлі, куди вони часто ходять, наприклад, університет чи роботу, але також зосередитися на місцях, де вони розважаються і з якими пов'язані приємні спогади). Попросіть кожного розповісти про свої малюнки та обговоріть як різні люди бачать одне й те саме місце по-різному.

ФОТОПОЛЮВАННЯ

Попросіть кожного учасника зробити одну фотографію, яка є візуальною відповіддю на наступні запитання:

- Якби ви знімали фільм жахів у своєму місті/селі/районі, де б ви це зробили?
- Уявіть, що планета ось-ось зазнає краху, і ви можете врятувати лише одне місце у вашому місті/селі/районі, окрім свого дому. Що б це було?
- Сфотографуйте щось цікаве там, де ви зазвичай не буваєте?

Коли учасники закінчать, попросіть їх показати малюнки один одному в малих групах і обговорити їх.

Після вправ запитайте кожного учасника, чи є у нього ідея для фільму - яку тему, пов'язану з містом, вони хотіли б представити і чому.

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО

Творчі вправи дуже веселі, тому вони допомагають учасникам створити дружню атмосферу, в якій їм комфортно ділитися. Інша їхня мета – розвинути впевненість учасників у собі, переконати їх у тому, що вони достатньо креативні, що вони вже оповідачі і що вони здатні знімати фільми. Вправи також допомагають учасникам відчувати більше зв'язку з містом/районом - коли вони проходять різні дії, вони відкривають більше спогадів та емоцій, пов'язаних з різними місцями, що згодом допоможе їм написати сценарій.

Етап 2: СТВОРЕННЯ ФІЛЬМУ

(3 дні, але його можна коригувати – перегляньте параграф про гнучкий графік далі в цьому розділі)

Після творчих вправ учасники готові до створення фільмів. Ось кроки, які вам потрібно виконати, щоб скерувати їх через цей процес:

1. Написання сценарію (4 hours)

Поясніть учасникам, що їхнє завдання – написати сценарій. Ось деякі важливі речі, які слід підкреслити:

- Сценарій є короткою, написаною розповіддю від першої особи (від першої особи означає, що вони говорять про себе, використовуючи «я», тощо).
- Коли сценарій буде готовий, вони читатимуть його вголос і записуватимуть свій голос, щоб створити так званий голос за кадром – аудіошар їхніх фільмів
- Довжина сценарію має бути від 250 до 500 слів
- Темою може бути будь-що, що вони вважають важливим, пов'язане з певним місцем у місті, наприклад, спогади, які вони з ним пов'язують (можуть бути як приємними, так і неприємними), або ідея, як би вони хотіли змінити місце, що чи пов'язані їхні мрії з містом тощо
- Сценарій має бути зосереджений на одному конкретному місці в місті та розповідати про одну подію/одну ідею/один спогад. Це важливо, тому що фільми будуть дуже короткими, і якщо в них буде занадто багато сюжетних ліній, їх буде важко зрозуміти публіці

Коли учасники отримають інструкції, дайте їм час для індивідуальної роботи над сценаріями, час від часу перевіряючи їх, оскільки їм може бути важко виконати завдання. Скажіть їм, що вони також можуть порадитися один з одним, якщо захочуть.

Через три години зберіть учасників у коло та попросіть їх прочитати сценарії по черзі та дати один одному відгуки про історії.

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО

Написання сценарію є центральною частиною створення історії: якщо немає хорошого сценарію, не буде хорошого фільму. Ось чому дайте учасникам час, щоб по-справжньому все обміркувати та написати чітко, структуровано. Пам'ятайте, що якщо ви працюєте з людьми з особливими потребами, вам можуть знадобитися деякі корективи: наприклад, якщо деякі з ваших учасників погано знають мову вашої країни, ви можете попросити їх написати це своєю мовою та отримати переклад, або якщо у вас є учасник із вадами зору, можливо, їм не потрібно це записувати, а переходити одразу до запису, чи попросіть когось набрати сценарій за них? В обох випадках вам потрібно домовитися заздалегідь, щоб задовольнити особливі потреби ваших учасників.
to accommodate the special needs of your participants.

2. Запис голосу (3 години)

Поясніть учасникам, що їхнім завданням є читати сценарії та записувати їх. Ось деякі важливі речі, які слід підкреслити: Професійний мікрофон не потрібен, достатньо скористатися програмою для запису голосу на телефоні

- Перед записом добре роздрукувати сценарії (великим шрифтом) і візуально позначити важливі місця (перерви між абзацами, емоційні моменти тощо)
- Перед записом вони можуть прочитати сценарії одне одному, щоб почуватися впевненіше
- Попросіть їх завжди тестувати свій додаток для запису голосу, щоб зрозуміти, на якій відстані від їхніх ротів має бути мікрофон – якщо він надто далеко, те, що вони скажуть, буде нечітким, якщо це занадто близько, це може здатися, ніби вони плюються. Найкращий спосіб перевірити це – записати кілька слів або речень, у яких багато звуків «п». Англійською це може бути, наприклад, «яблучний пиріг», польською ми використовуємо «proszę przynieść poranne pranie» J Знайдіть щось подібне у вашій мові для перевірки.
- Вони не повинні записувати це нескінченно – максимум три версії кожна, оскільки насправді не стане краще, якщо вони спробують записати це 17 разів, і вони просто втомляться та розчаруються в процесі.
- Переконайтеся, що вони розуміють, що їхній голос має бути записаний як один аудіофайл, якщо вони мають кілька різних записів, які вони хочуть об'єднати їх в один, це погано звучатиме

Коли інструкції будуть зрозумілі, попросіть учасників одного за іншим піти до тихої кімнати – це не обов'язково має бути щось дуже ізольоване, але бажано, щоб це була кімната без вікон, що виходять на жваву вулицю. Шафа для мітли підійде ідеально, але справді підійде будь-яка кімната, яка цілком підійде (за винятком ванної кімнати, оскільки вона дає занадто багато відлуння).

Оскільки учасники будуть робити це один за одним, під час очікування вони вже можуть почати створювати візуальні матеріали (див. пункт 3 нижче).

Пам'ятайте, що після кожного запису учасник повинен показати його вам, щоб ви прослухали та перевірили якість

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО

Для багатьох учасників запис голосу складний – їм не подобається свій голос, коли вони його чують. Це тому, що ми чуємо це «ззовні», а не «зсередини», тому це звучить дивно. Ось чому для деяких із них процес може бути дуже неприємним, і щоб полегшити його, ви повинні дати їм дуже чіткі інструкції. Якщо ви бачите, що комусь важко, подбайте про те, щоб надати йому більше індивідуальної підтримки.

3. Створення візуалів (4-5 год)

Поясніть учасникам, що їхнє завдання – створити або зібрати візуальні матеріали, які супроводжуватимуть їхній голос у фінальному фільмі. Ось деякі важливі речі, які слід підкреслити:

- Візуал може бути різного типу: це можуть бути старі фотографії важливих подій, більш абстрактні картинки, які вони створюють під час семінару, короткі відео чи малюнки.
- Візуальні елементи – це лише ще один шар у фільмі, і вони повинні додати йому нового значення. Записані голосові історії зазвичай досить чітко описують те, що учасники думають або що вони пережили, оскільки вони зазвичай говорять про дуже конкретні події. Отже, функція візуальних елементів полягає в тому, щоб додати щось до історії, те, чого не вистачало в записаному голосі за кадром. Наприклад, вони можуть використовувати більш абстрактні картинки/короткі відео, щоб показати «настрій» історії та емоції, які вони відчували.
- Не все, про що говорять в історії, потрібно показувати за допомогою візуальних засобів. Наприклад, якщо учасники розповідають про чудовий час, який вони провели в парку з вашими друзями, одним із варіантів є показати фотографії саме цього, але вони також можуть бути більш креативними та показати фотографії атмосфери місця (наприклад, листя в вітер, сонце, що світить крізь дерева тощо)
- Коротко розкажіть про авторські права. Загалом намагайтеся заохочувати учасників використовувати /створювати власні візуальні матеріали, а не використовувати Google.
- Менше це більше – нормально мати візуальні елементи, що змінюються повільно, і їх не так багато. Краще так, ніж мати багато, оскільки це зазвичай робить фільм дуже втомливим для перегляду.
- Зображення не обов'язково мають бути професійними – це нормально, якщо вони не ідеальні, це насправді робить їх більш особистими, а тому вони розповідають сильнішу та важливішу історію.
- Подбайте про безпеку та конфіденційність учасників – чи хочуть вони показувати свої обличчя у фільмах? Це особливо важливо, коли ви працюєте з біженцями або людьми, які говорять на суперечливі теми – у деяких випадках краще залишитися анонімним, але пам'ятайте, що це завжди вибір учасників.

Коли інструкції будуть зрозумілі, учасники можуть вільно збирати малюнки, малювати або створювати нові візуальні елементи. Обов'язково перевіряйте їх під час роботи та надавайте їм відгуки та інструкції, коли їм це буде потрібно.

4. Монтаж (4-5 год)

Поясніть учасникам, що їхнім завданням є зібрати озвучку та візуальні елементи, щоб отримати остаточний фільм. Ось деякі важливі речі, які слід підкреслити:

- Якщо учасники знають, як користуватися програмами для редагування на своїх комп'ютерах, або вони редагують фільми на своїх телефонах і мають уже встановлену улюблену програму, дозвольте їм використовувати те, що їм зручніше. Зазвичай вони майже не потребують пояснень, тому просто дозвольте їм зібрати все разом
- Для тих, хто не має досвіду створення фільмів, запропонуйте програму монтажу. Зазвичай ми працюємо з ShotCut для ПК з Windows та iMovie для Mac. Обидва є безкоштовним програмним забезпеченням. Їм знадобляться більш конкретні інструкції щодо його використання. Ось два варіанти, як це можна зробити:
 - Підключіть свій комп'ютер до проектора та крок за кроком поясніть їм, як користуватися програмами, попросивши їх повторити те, що ви робите на своєму пристрої. Це добре для людей, які мають дуже низьку комп'ютерну грамотність. Іноді їм стає трохи складно виконувати інструкції, тому переконайтеся, що в кімнаті є інший фасилітатор, який може надати їм індивідуальну підтримку
 - Попросіть учасників поекспериментувати та пограти з програмами самостійно – люди, які мають певний досвід роботи з технологіями, зазвичай розуміють це досить швидко, а потім просто звертаються до вас із дуже конкретними запитаннями. Ви також можете надіслати їм посилання на навчальні посібники заздалегідь, щоб вони могли перевірити це вдома.

Після отримання інструкцій завдання учасників полягає лише в монтажі фільмів. Переконайтеся, що ви там, і підійдіть до них індивідуально, щоб перевірити, як вони почуваються, і дати їм додаткові поради, коли вони потребуватимуть.

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Редагування – це весело, але може бути й дуже розчаровуючим. Деякі люди почуваються дуже невпевнено, користуючись технологіями, деякі не впевнені, що те, що вони створили, достатньо добре, деякі є перфекціоністами, які одержимі деталями, і абсолютно всі відчувають розчарування, коли їхні комп'ютери виходять з ладу. Ось чому ваша роль тут є вирішальною – перш за все ви повинні дати їм хороші інструкції щодо технічних частин процесу, а також підтримати їх емоційно, оскільки процес винесення їхніх історій у світ також може бути інтенсивним і виснажливим.

Фаза 3: Підбиття підсумків та перевірка (1 день)

Як і у випадку з методом фотографії, описаним у розділі 1, тут також у вас є два варіанти, як організувати останню діяльність:

1. Зустріч лише з учасниками
2. Громадський захід - відкритий кінопоказ

Якщо ви вирішите провести подію спільноти, запросіть учасників прийти трохи раніше, щоб ви все ще могли поміркувати з ними.

Нижче ви можете знайти покрокові інструкції для обох варіантів. Якщо у вас лише зустріч з учасниками, дотримуйтеся пунктів з 1 по 4, якщо у вас подія спільноти, дотримуйтеся пунктів з 1 по 5.

1. Відзначення роботи учасників (30 хв)
Почніть з привітання всіх учасників за роботу. Якщо трапиться так, що деякі з них насправді не мають остаточного фільму, обов'язково підкресліть, що важливий процес, що ви бачили, що вони зробили все, що могли, і що відображення, яке вони мали під час процесу, є важливим і цінним .
Влаштуйте невелике свято - роздайте безалкогольні напої та закуски, поставте музику на вибір учасників і дайте їм потанцювати деякий час або разом зробіть веселі енерджайзери/айзбрейкери.

Чому це важливо?

Майстер-класи зі створення фільмів, де учасникам доводиться ділитися особистими роздумами, розповідати про свій досвід та емоції, можуть бути досить виснажливими, особливо якщо ви думаєте, що окрім емоційних зусиль багато учасників також боролися з технічними труднощами. Тому важливо визнати, що ви бачите, скільки зусиль і праці вони вкладають у процес. Дозвольте їм трохи повеселитися, це також допоможе їм почуватися більш розслабленими та впевненими, а отже, більшою ймовірністю ділитимуться далі.

2. Показ фільмів без публіки (в залежності від кількості фільмів)

- a. Переглядайте фільми один за одним (не повідомляйте учасникам порядок заздалегідь – якщо вони знають, що їхній фільм наступний, їм буде важко зосередитися на тому, що вони дивляться в даний момент)
- b. Після кожного фільму запитайте оповідача (автора), чи хочуть вони зробити додаткові коментарі та чи хочуть вони отримати коментарі від інших учасників
- c. Якщо оповідач погоджується, попросіть усіх залишити відгук про фільми, враховуючи наступні рекомендації та правила (обговоріть це з ними перед показом)
 - Зворотній зв'язок має бути тільки позитивним, у тому сенсі, що вони не повинні говорити оповідачу, що можна зробити інакше. Фільми вже зроблені, і вони хороші як є.
 - Зворотній зв'язок має бути конкретним – заохочуйте учасників сказати щось більше, ніж «це було добре». Вони можуть коментувати сценарій, спосіб його читання, візуальні елементи, повідомлення фільму тощо.
 - Зворотній зв'язок може бути емоційним – якщо учасники відчували сильні емоції під час перегляду фільмів, заохочуйте їх поділитися
 - Зворотній зв'язок завжди має бути зосереджений на оповідачі та його фільмах – чудово, якщо учасники можуть поговорити, але нагадайте їм, що не слід використовувати це як можливість поговорити про власні історії (наприклад, чудово сказати «щось подібне трапилось зі мною, тому я відчуваю себе дуже зворушеним», але не так добре сказати «це нагадує мені мою власну історію, і ось що зі мною сталося»
- d. Не забудьте оплески після кожного перегляду та відгуку

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Ми щиро рекомендуємо перший показ фільмів проводити без присутності публіки, тому їх дивляться лише учасники та фасилітатори, які були присутні протягом усього семінару. Це тому, що для деяких учасників це досить емоційно. Також без публіки вони, швидше за все, дадуть дуже цінний особистий відгук про фільми.

3. Створення карти (1 год)

- a. Попросіть кожного учасника трохи подумати про свій фільм, потім окремо підійдіть до карти міста/району (чудово, якщо її надрукують на великому формальному аркуші та покладуть на підлогу/повісять на стіну) і позначте місце про яке вони говорять у своїх фільмах.
- b. Дайте кожному учаснику поговорити про те, що він позначив на карті
- c. Дайте кожному учаснику трохи кольорової паперової стрічки - їхнє завдання полягає в тому, щоб за допомогою неї з'єднати своє місце на карті (тобто свою історію) з місцем на карті, позначеним кимось іншим (тобто чийсь історію)
- d. У результаті у вас є карта міста, на якій позначені різні важливі для людей місця та зв'язок між ними
- e. Рефлексія. Попросіть учасників подивитися на карту, згадати свої фільми та відповісти на наступні запитання:
 - Що для вас значить це місто/район??
 - Що ви дізналися про це завдяки фільмам (своїм і чужим) і карті?
 - Які сполучення ви позначили на карті? Чому?
 - Як ви думаєте, дивлячись на карту, що означають зв'язки? Що у нас спільного, незважаючи на різне культурне/економічне/соціальне походження?
 - Що, на вашу думку, можна зробити, щоб зробити місто кращим для вас? Які зміни ви б хотіли бачити в областях, позначених на карті?
 - Як ми можемо використати наші зв'язки, щоб вплинути та принести позитивні зміни в місто/район?

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Мати фільми - це чудово, але справжня оцінка потреб відбувається, коли учасники розмірковують над своєю роботою. Створення карти зі зв'язками чудово підходить для візуалізації зв'язків між різними людьми - це допомагає учасникам почуватися менш самотніми, але й більш сильними, у тому сенсі, що разом з іншими людьми вони можуть справді змінити своє оточення..

Під час рефлексії зосередьтеся на визначенні потреб (що потрібно зробити) і шляхів внесення змін (як це можна зробити). Не забувайте робити нотатки під час роздумів або навіть відео/голосовий запис обговорення, якщо учасники погоджуються - це допоможе вам структурувати результати оцінки потреб.

Будь ласка, прочитайте наступні кроки, якщо ви плануєте громадський кінопоказ - якщо ні, перейдіть безпосередньо до наступного розділу цього інструментарію.

Your fo
colors
form a
for you

4. Другий показ – публічний захід (2-3 години, в залежності від кількості фільмів)

- a. Привітайте публіку та поясніть концепцію семінару та використаний метод
- b. Якщо хтось із ваших учасників хоче це зробити, попросіть їх також коротко представити або поділитися міркуваннями про те, як їм сподобався процес
- c. Покажіть фільми один за одним, даючи оповідачу можливість розповісти про свої фільми, якщо він хоче
- d. Вирішіть, чи хочете ви отримувати відгуки та коментарі від громадськості – якщо ви працюєте з дуже вразливими учасниками, радимо пропустити це. Якщо учасники почуваються з цим добре, попросіть громадськість надати коментарі, але перед тим надайте їм правила зворотного зв'язку, ті самі, що ви дали учасникам у попередньому перегляді
- e. Представте карту – попросіть громадськість позначити місця, важливі для них.
- f. Проведіть дискусію про місто, важливість зв'язків та ідеї щодо змін (конкретні запитання мають бути адаптовані до вашого місцевого контексту)

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Дуже добре показувати фільми публіці – це може стати чудовою основою та натхненням для більш глибокої дискусії про минуле, сьогодення та майбутнє міста, особливо якщо ви запросите зацікавлених сторін (рекомендуємо це зробити) і надасте їм якесь уявлення про те, що насправді відчувають і хочуть мешканці міста.

Водночас пам'ятайте, що публічний захід і показ своїх фільмів є досить стресовим для учасників. Переконайтеся, що вони розуміють, що вони не зобов'язані показувати свої фільми.

ВАЖЛИВІ ПОРАДИ ТА РЕЧІ які слід враховувати щодо методу

ТЕХНІЧНІ ПРОБЛЕМИ

Оскільки метод значною мірою залежить від технологій, дуже ймовірно, що виникнуть технічні проблеми. Ось деякі речі, які ви можете зробити, щоб мінімізувати ризики:

- Візьміть із собою багато різних кабелів USB. Це може здатися дурним, але завжди є учасники, які мають проблеми з перенесенням аудіофайлів, зображень і відео зі своїх телефонів на комп'ютери.
- Майте багато подовжувачів у робочій кімнаті, щоб кілька учасників могли підключити свої комп'ютери одночасно
- Зберіть усі фільми від учасників перед показом. Зберігайте їх усі на одному комп'ютері та обов'язково подивіться кожен із них, щойно вони будуть закінчені, щоб переконатися, що якість/звук нормальні.
- Перед переглядом перевірте, чи працює ваш комп'ютер з проектором і динаміком. Майте додатковий динамік про всяк випадок.

ГНУЧКИЙ ГРАФІК

Як ви могли помітити, для кожного етапу створення фільму ми вказали лише тривалість, не вказуючи, в який день семінару ви повинні виконувати різні дії. Це тому, що це насправді залежить від ваших потреб і потреб учасників, а також від часу, який у вас є. Класичний воркшоп триває 5 днів (1 день інтро, 3 дні створення фільму, 1 день підбиття підсумків і показ). Ми рекомендуємо, щоб це були дні поспіль, але ми знаємо, що це не завжди можливо. Якщо це більше підходить вашим учасникам, ви можете мати більш тривалий проект, зустрічаючись з ними раз на тиждень, наприклад, на пару годин і щоразу знімаючи невеликі фрагменти фільмів. Ви також можете попросити їх зробити деякі речі вдома, хоча недоліком цього є те, що ви не зможете підтримувати учасників так багато, вони також будуть мати дуже обмежену взаємодію один з одним. Якщо ви працюєте з людьми з особливими потребами, такими як люди з інтелектуальними вадами, люди з порушенням зору або люди, які не володіють мовою вашої країни, ви можете приділити їм більше часу та більше підтримки на кожному етапі процесу.

СУМНІВИ ЩОДО ФАСИЛІТАЦІЇ

Дуже часто люди, які працюють на неурядові організації та інші активісти, досить скептично ставляться до цього методу, у тому сенсі, що вони визнають, що це звучить чудово, але вони не відчують, що це те, що вони могли б використовувати у своїй роботі, оскільки вони не є професійними режисерами. Якщо ви поділяєте деякі з цих сумнівів – ми вас почуємо. Працювати з плівками, якщо ти не фахівець, складно, але це не неможливо. По суті, метод для кожного тренера, який має середню комп'ютерну грамотність і прагне вчитися. Оскільки цифрове оповідання – це насправді не створення фільмів – фільми – це лише засіб, який допомагає учасникам виразити себе. Насправді вирішальними є навички роботи з людьми – вміння слухати, давати конструктивний зворотній зв'язок, надавати емоційну підтримку, мати співпереживання. Тож якщо у вас є такі, ви на правильному шляху. Звичайно, перед проведенням кіносемінару вам потрібно витратити деякий час на вивчення програмного забезпечення та додатків для створення фільмів, щоб ви могли зрозуміти їх достатньо добре, щоб дати базові інструкції учасникам. Пам'ятайте, що під час семінару можна сказати, що ви чогось не знаєте, і повідомити учасника, що ви повернетесь до нього, коли знайдете відповідь. Це не робить вас слабким. Це змушує вас виглядати чесним і більш «людяним».

All this being said, we highly recommend having one team member with more experience in the technical parts of the filmmaking, so the sound recording, picture taking, and editing. This can help you feel more confident, especially in the beginning.

ТЕСТУВАННЯ МЕТОДУ

що ми робили під час проекту

ЯК ЦЕ БУЛО ЗРОБЛЕНО

Під час тестування цифрового оповідання та картографування міст ми організували семінар для 25 учасників у Варшаві, Польща, який координував Fundacja Autokreacja. Учасниками семінару були як мігранти, які живуть у Польщі (з особливим акцентом на людей зі Східної Європи, особливо з України та Білорусі), так і дорослі поляки. З самого початку ми хотіли випробувати цей метод у змішаній групі, щоб об'єднати людей і побачити, як вони бачать те саме місто з різних точок зору та як вони можуть співпрацювати через культурні кордони, щоб виробити нові міські ініціативи та ідеї.

МІСЦЕВИЙ КОНТЕКСТ

Варшава як столиця Польщі природно приваблює велику кількість мігрантів, як внутрішніх (людей з різних регіонів Польщі, які приїжджають до Варшави на навчання чи роботу), так і міжнародних. Історично так склалося, що після закінчення Другої світової війни Польща, включаючи Варшаву, були дуже однорідними як з точки зору національності/етнічної приналежності, так і з точки зору релігії. Міжнародна міграція є новим явищем - вона почалася в більших масштабах, коли Польща приєдналася до Європейського Союзу в 2004 році, але посилилася в останні роки внаслідок політичної та економічної ситуації у Східній Європі; це привезло багато людей з Білорусі, України, Молдови, Грузії та інших країн. Після російського вторгнення в Україну кількість біженців, яких прийняла Польща, є безпрецедентною, і це справді має великий вплив на функціонування суспільства в цілому та місцевих громад. Оскільки Польща раніше не стикалася з такою міграцією, існує велика потреба знайти нові рішення та спробувати адаптувати функціонування таких міст, як Варшава, у нових реаліях. Саме тому під час семінару, який ми проводили, ми зосередилися на запрошенні людей зі Східної Європи, а також поляків, щоб групи, які дуже часто розлучаються, могли щось робити разом і пізнати один одного в дусі визнання відмінностей, але зосереджуючись на подібності.

РОЗДУМИ УЧАСНИКІВ

«Зйомки фільму були такими веселими! Я виявив, що так краще висловлююсь і можу говорити на різні теми з різними людьми»

«Було дуже цікаво побачити, як ми всі живемо в одному місті, але бачимо його дуже по-різному залежно від того, як довго ми тут, які наші інтереси, яка наша історія. Це дійсно було видно у фільмах, які ми знімали. Але було також багато спільного, яке ми виявили між собою – карта була особливо корисною».

«Було чудово бачити таких мігрантів, як я, і мати місце, де ми могли б разом поговорити про наш досвід. Мені також сподобалося, що ми могли обдумувати нові ідеї»

ОСНОВНІ ВИСНОВКИ ОЦІНКИ ПОТРЕБ

1. Має бути більше безкоштовних заходів для дорослих. Для підлітків, сімей з маленькими дітьми є багато варіантів, але для дорослих не так багато.
2. Люди, які приїхали з різних країн, хотіли б мати більше можливостей представити та поділитися своєю культурною спадщиною (традиціями, їжею, танцями) з місцевими жителями.
3. Оскільки для багатьох важко вивчити польську мову, має бути більше можливостей (під час заходів та публічних зібрань) для розуміння іноземцями (додаткові описи англійською/українською мовами)

ІДЕЇ МІКРОПРОЕКТІВ РОЗРОБЛЕНІ ПІСЛЯ ОЦІНКИ ПОТРЕБ

1. Мовний обмін – регулярні зустрічі в громаді для людей, які хотіли б регулярно зустрічатися, знайомитися та вивчати різні мови, що стане чудовим способом створити нові зв'язки між різними групами, але також допоможе мігрантам зрозуміти польську мову, людей та їх культуру краще.
2. Школа культури – регулярні громадські заходи, під час яких обговорюються різні теми, пов'язані з культурою, такі як їжа, танці, свята, а також норми поведінки та неписані соціальні правила. Основна ідея полягає не лише в тому, щоб представити іноземні традиції, а й польські, щоб як поляки, так і вихідці з інших країн відчували, що їхню культурну спадщину цінують і цінують.

РОЗДІЛ

ПОГОВОРІТЬ ЗІ СВОЇМ МІСТОМ

ПРО ЩО ЦЕЙ МЕТОД?

Останній метод, який ми хочемо представити, найбільш близький до «класичної» оцінки потреб. «Поговори зі своїм містом» базується на об'єднанні різних груп учасників: насамперед, звісно, дорослих із групи ризику, а також різних зацікавлених сторін, таких як державні службовці місцевих муніципалітетів, культурні центри та НУО, що працюють з мігрантами. Суть методу полягає в тому, щоб забезпечити простір для продуктивного діалогу між залученими групами та підтримати їх у виробленні дуже конкретних рішень для виявлених проблем і проблем.

ВИКОРИСТОВУЙТЕ МЕТОД, ЯКЩО ВИ

- Хотіли б тісно співпрацювати з державними органами, такими як муніципалітети
- Хотіли б розробити більш довгостроковий план заходів, спрямованих на покращення громади
- Хотіли б розширити мережу установ та організацій, з якими ти співпрацюєш
- Вже виконали методи оцінки потреб, описані в цьому наборі інструментів, і хотіли б залучити своїх учасників до більш структурованих дій

ТЕХНІЧНІ ДЕТАЛІ:

КІЛЬКІСТЬ УЧАСНИКІВ:

- До 30 за перші дві зустрічі; необмежена кількість для підсумкової зустрічі

ТРИВАЛІСТЬ:

- 1 день на кожну зустріч

ВКЛЮЧЕНІ АКТИВНОСТІ:

- Семінар для державних службовців, науковців та спеціалістів, які працюють з дорослими (1 день)
- Воркшоп для дорослих (мігрантів) (1 день)
- Підведення підсумків заходу (1 день)

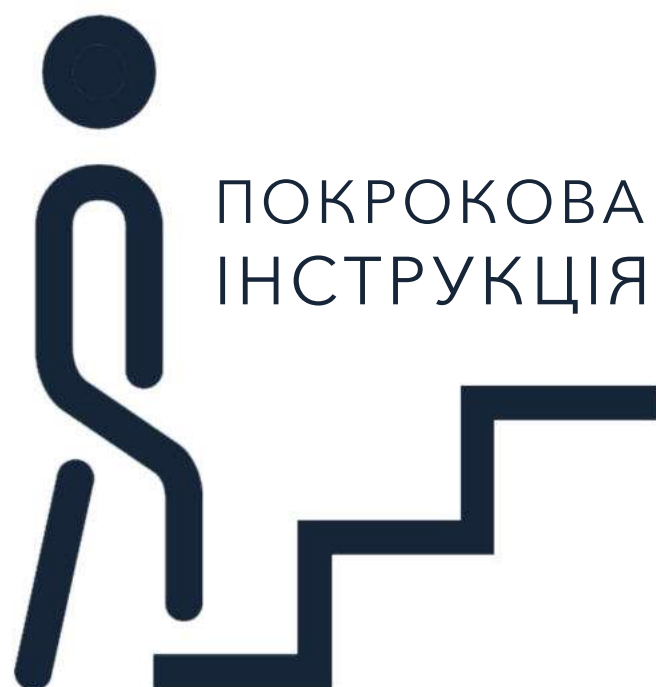
МАТЕРІАЛИ:

- Письмове приладдя
- Проектор

СЕРЕДОВИЩЕ:

Зустрічі найкраще організовувати у великих аудиторіях, де у вас є хороші умови для роботи з презентаціями, але також достатньо місця для роботи в менших групах

ПОКРОКОВА
ІНСТРУКЦІЯ

Фаза 1:

ДАВАЙТЕ ПОГОВОРИМО ПРО СОЦІАЛЬНУ ІНТЕГРАЦІЮ ЩО МИ МОЖЕМО ЗРОБИТИ В НАШОМУ МІСТІ?

СЕМІНАР ДЛЯ СТЕЙКХОЛДЕРІВ

1. ПІДГОТОВКА

- a. Перед початком заходу складіть список гостей, яких ви б хотіли запросити в якості експертів – ключових доповідачів
 - Мають бути люди з різних галузей (вчені, активісти НУО, представники культурних центрів, представники місцевих муніципалітетів та інші громадські друзі, які спеціалізуються на міграції та міському розвитку)
- b. Попросіть усіх підготувати презентацію про міграцію та соціальну інтеграцію у вашому місцевому контексті. Презентації можуть включати огляд ситуації, найактуальніші виклики, найкращі вітчизняні та закордонні практики, ідеї тощо.

2. Експертні доповіді на заході

- a. Запропонуйте кожному експерту представити те, що вони підготували
- b. Сприяйте обговоренню після кожної презентації

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Експертний внесок на першому етапі оцінки потреб допоможе вам отримати дуже гарне уявлення про ситуацію та пізнати контекст з дуже різних точок зору, що допоможе вам підготувати кращий звіт, який стане основою для розробки ідеї потім.

3. БРЕЙНСТОРМІНГ

- a. Розділіть учасників на малі групи (по 5-6 осіб)
- b. Попросіть їх обговорити наступні теми:
 - Які потреби ви виявили на основі свого особистого та професійного досвіду
 - Які у вас є пропозиції щодо сприяння соціальній інтеграції у вашій робочій сфері (соціальні служби, освіта, некомерційні організації тощо)
- c. Попросіть кожену групу провести презентацію

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО?

Приємно бачити, які ідеї (і ресурси!) є серед експертів, що працюють з мігрантами та іншими дорослими, яким загрожує виключення. Зробивши це, ви зможете краще підготуватися до наступних етапів оцінки потреб. Ви навіть можете підготувати коротке резюме того, що обговорювалося, і надіслати його людям з міграційним минулим, яких ви запросите на другу зустріч.

İstanbul
İstanbul

HDR AI

Pro Video **Fotograf** Portre Gece

1X

Фаза 2:

МІСТО ТВОЇМИ ОЧИМА – ВОРКШОП ДЛЯ ДОРΟΣЛИХ

1. ВСТУП

а. Попросіть учасників (бажаючих) написати коротку розповідь про себе та місто. Попросіть їх підготуватися заздалегідь і надішліть їм наступні запитання:

1. Звідки ви?
2. Скільки вам років?
3. Чому ви приїхали в це місто?
4. Чим ви займалися перед цим?
5. Чим ви займаєтесь зараз?
6. Що ви відчуваєте, перебуваючи тут?
Ви плануєте залишитися?
7. Що вам подобається/не подобається в місті?

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО

Обмін особистими історіями може бути дуже сильним для учасників, оскільки вони відчувають, що їхній досвід є цінним і важливим. Для інших людей, які чують історії, також чудово відчувати, що вони не самотні в тому, через що вони проходять, тож, зробивши це на початку, ви допоможете створити атмосферу довіри та розуміння, що, у свою чергу, допоможе людям бути більш відкрито висловлювати свої ідеї в наступній частині заходу.

2. БРЕЙНСТОРМІНГ

а. Розділіть учасників на менші робочі групи (5-6 осіб у кожній) і попросіть їх обговорити наступні запитання:

- Яких змін у місті ви хотіли б? Подумайте про ідеї, які допоможуть вам і вашій родині почуватися краще, живучи тут
- Які ваші потреби, як жителя міста, ви вважаєте незадоволеними на даний момент?

б. Попросіть кожную групу представити свої ідеї

Фаза 3: Підведення підсумків події

Це відкритий захід, під час якого презентуються ідеї обох попередніх зустрічей.

1. Запросіть учасників семінару представити свої ідеї
2. Запросіть учасників семінару для дорослих представити свої ідеї
3. Обговоріть усі презентації, зосередившись на тому, щоб запитати кожного, які конкретні кроки можна зробити для реалізації кожної з ідей

ЧОМУ ЦЕ ВАЖЛИВО

Об'єднання різних людей разом – зацікавлених сторін і звичайних жителів міста – може допомогти створити простір, де вони зможуть спільно розвивати ідеї, які є реалістичними (з точки зору влади, НУО, університетів та інших зацікавлених сторін), а також важливими та потрібними з точки зору людей, які проживають у громаді.

ТЕСТУВАННЯ МЕТОДУ

що ми робили під час проекту

ЯК ЦЕ БУЛО ЗРОБЛЕНО

Цей метод був розроблений і випробуваний місцевим партнером проекту з Іспанії – муніципалітетом Міслата. Вони провели три окремі заходи, у кожному з яких взяли участь не менше 20 осіб. Учасниками були як експерти, такі як професори університетів, співробітники муніципалітету, представники НУО, так і дорослі з міграційним походженням, які проживають у Міслаті.

Оцінка потреб складалася з трьох етапів:

1. Давайте поговоримо про соціальну інтеграцію: що ми можемо зробити для сприяння соціальній інтеграції в Міслаті? який був семінаром для експертів
2. «Міслата її очима: огляд нашого міста», який був семінаром для дорослих з міграційним походженням, які живуть у Міслаті
3. Подія з поширення інформації, яка була відкрита для громадськості та спрямована на обмін та обговорення виявлених потреб та розроблених ідей

Під час семінару з дорослими учасникам було запропоновано обдумати ідеї та визначити потреби, пов'язані з трьома основними сферами:

1. Адміністративна документація та процес упорядкування.
2. Потреби у навчанні та соціально-трудова інтеграції.
3. Активна участь та створення соціальних мереж підтримки.

ВИЗНАЧЕНІ ПОТРЕБИ ТА РОЗРОБЛЕНІ ІДЕЇ

СФЕРА1:

Виявлені потреби щодо процесів адміністративної регуляризації мігрантів були такими:

- Потреба в інформації про адміністративні процедури регуляризації (коріння, возз'єднання сім'ї, національність тощо) від основних служб уваги до громадянства
- Необхідність перенаправлення та координації між службами для врегулювання адміністративних та документальних ситуацій
- Необхідність супроводу мігрантів в адміністративних процедурах і процедурах
- Необхідність упорядкування та наближення державних адміністрацій до населення мігрантів, полегшення процедур та процедур, якщо це можливо, усунення мовних бар'єрів, упереджень та незнання їхніх прав як громадян
- Необхідність покращення координації та каналів зв'язку між організаціями, асоціаціями та всіма агентами, які надають пряму чи опосередковану увагу населенню мігрантів, щоб створити спільну роботу та забезпечити реальну, ефективну та комплексну допомогу.
- Потрібно розробити карту ресурсів, доступних для професіоналів, які піклуються про мігрантів і самих громадян, з метою поширення та надання існуючих послуг і ресурсів іноземному населенню.
- Необхідність сприяти корінню в муніципалітеті як найближчому середовищі для просування до інтеграції в більш складних середовищах, посилюючи муніципалітет як інструмент інтеграції.

Пропозиції щодо вдосконалення процесів адміністративної регуляризації:

- Проводити інформаційні кампанії для інформування про адміністративні процедури регуляризації (коріння, возз'єднання сім'ї, національність тощо) від основних і первинних служб уваги до громадянства.
- Створення робочих мереж між технічними та професійними ресурсами, які працюють з мігрантами через робочі зустрічі, конференції та семінари.
- Підготовка карти ресурсів громади для мігрантів, а також для техніків і спеціалістів з НУО та асоціацій.
- Створення більш тісного середовища, яке заохочує інтеграцію та коріння мігрантів через зустрічі, конференції та міжкультурні заходи на муніципальному рівні.

СФЕРА 2:

Виявлені потреби щодо навчання та соціально-трудового включення мігрантів були наступні:

- Потреба в спеціальному навчанні та розробці графіків роботи з відвідуванням і врахуванням культурних контекстів, здібностей і конкретних ситуацій кожної людини. На цьому етапі ми хотіли вказати на важливість приділяти особливу увагу неповнолітнім без документів, які можуть бути залишені поза традиційною освітньою системою, а також можливість створення спеціальних навчальних програм і семінарів поза нею.
- Потреба в інформації та консультаціях у процесі омологації академічної підготовки та досвіду роботи як фундаментальний крок для сприяння працевлаштуванню особи, яка навчалася за кордоном.
- Необхідність направлення та координації з конкретними службами орієнтації у працевлаштуванні у випадку мігрантів із упорядкованою адміністративною ситуацією та розробка альтернативного навчання для тих, кому ця ситуація не подобається і які мають лише паспорт.

Пропозиції щодо вдосконалення у сфері навчання та соціально-трудової інтеграції:

- Пропозиція розробити конкретні навчальні маршрути, які відповідають контексту, ситуації та потребам кожного мігранта.
- Пропозиції щодо створення більшої кількості технічних засобів, які підтримують інформаційні та консультаційні завдання в процесах омологації навчання.
- Пропозиція щодо вдосконалення каналів координації з конкретними службами зайнятості.

СФЕРА 3:

Виявлені потреби щодо активної участі громадян та створення підтримкосоціальні мережі: (ми вважаємо, що цього можливо досягти, якщо виконати кожен з попередніх пропозицій і провести роботу для реальної та ефективної інтеграції):

- Необхідність запропонувати матеріальну та емоційну підтримку для новоприбулого
- Необхідність співчувати та аналізувати конкретну ситуацію кожної людини та шукати рішення в середньостроковій та довгостроковій перспективі, не виправляючи проблеми
- Необхідність створити реальні очікування щодо можливостей соціально-трудового включення, розміщення, супроводу мігранта та консультування щодо можливого добровільного повернення, якщо це можливо.
- Необхідність зрозуміти імміграційне горе і допомогти розібратися з ним, щоб воно не передбачало додаткових труднощів у процесі адаптації в новій і невідомій для людини країні. Робота над горем може допомогти встановити надійне коріння та створити соціальні мережі підтримки.
- Необхідність звертати увагу на конкретні ситуації, в яких виникають психічні захворювання, інвалідність або залежність, інформувати, консультувати та супроводжувати, якщо необхідно, звертаючись до конкретних ресурсів і послуг, не випускаючи з уваги культурні, релігійні, етнічні та особисті відмінності.

Як працювати з результатами оцінки потреб

Після семінару ви отримаєте результати – деякі будуть відчутними, як-от фотографії, фільми чи карти, створені під час семінарів із фотографій та розповідей. Деякі з них будуть менш відчутними, оскільки ви матимете список ідей, створених під час обговорень. Велике питання полягає в тому, як їх використовувати? Оцінка потреб є успішною, лише якщо вона веде до дій, які можуть принести зміни.

ОСЬ КІЛЬКА ІДЕЙ ЩОДО ПОДАЛЬШИХ КРОКІВ:

- Створіть письмовий документ, у якому підсумуйте все, що відбулося під час семінару. Перелічіть визначені вами потреби, а також запишіть те, що говорили учасники під час семінару – зосередьтеся на їхніх почуттях і міркуваннях
- Складіть список ідей, які вони запропонували щодо змін у громаді. Для кожного з них складіть план, як це можна було б реалізувати, зосереджуючись на тому, як можна залучити самих дорослих із групи ризику.
- Зверніться до стейкхолдерів – громадських центрів, муніципалітетів, університетів, культурних центрів, місцевих митців тощо та подайте їм свої ідеї. Якщо ви організуєте виставку, кінопоказ чи інший захід, спрямований на поширення результатів, чудовою ідеєю буде запросити офіційних осіб взяти в цьому участь. Кожного разу, коли ви організуєте зустріч із зацікавленими сторонами, запрошуйте учасників із вашої майстерні, щоб вони мали можливість самостійно пояснити свої ідеї.
- Створіть онлайн-простір, де відобразатимуться результати. Подумайте про те, як інші люди також можуть висловити свої ідеї – ви можете оголосити на веб-сайті/в соціальних мережах, що кожен може надіслати свої фотографії міст із пропозиціями щодо покращення, створити відео чи просто записати свої ідеї. Таким чином, ви можете мати постійну оцінку потреб, яка не обмежується людьми, які безпосередньо брали участь у семінарі.

ЗАКЛЮЧНІ СЛОВА

Як працівники громадських організацій, активісти та представники муніципалітетів, ми віримо, що працюємо не тільки для людей, але й працюємо з ними. Ось чому ми намагаємося розробляти всі наші проекти та дії таким чином, щоб вони справді відповідали бажанню наших бенефіціарів та наших спільнот – і немає кращого способу зробити це, ніж спершу запитати у них їхні ідеї, історії та роздуми під час оцінки потреби.

Методи, представлені в цьому наборі інструментів, є практичними прикладами оцінки потреб, яку ви можете зробити у своїй громаді. Однак пам'ятайте, що це лише рекомендації – що б ви не робили, завжди пристосовуйте це до свого місцевого контексту. Незважаючи на те, що в нашій роботі ми зосереджені на підтримці дорослих із міграційним походженням, ідеї, які ми тут представили, можна легко й успішно адаптувати до потреб інших груп, яким загрожує виключення, таких як люди похилого віку, жінки, безробітні чи люди з обмеженими можливостями, оскільки Незалежно від того, з якими людьми ви працюєте, щоб бути успішним творцем змін, ви повинні спочатку познайомитися з ними та дати їм інструменти, щоб вони самі стали творцями змін.

**Співфінансується
Європейський Союз**

Цей проект фінансується Європейською Комісією.
Виключну відповідальність за цю публікацію [повідомлення] несе її автор.
Комісія не несе відповідальності за будь-яке використання
опублікованої тут інформації.